

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب زاد المعاد

مؤلف: محمد باقر بن محمد تقی (مبکی)

موضوع:

شماره اختصاصی: ۱۸۸ (از کتب خطی) (اهدائی)
تیمار سر لشکر حیدر قزوینی (نامبر الواله) بکتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب:

۲

۴۴۵۳

۵۳۱۵

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی

۱۸۸

۴۴۵۳

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب زادالمعاد

مؤلف: محمد باقر بن محمد (عربی)

موضوع: ...

شماره اختصاصی: ۱۸۸ (از کتب خطی) (اعدادی)

تیمار سر لشکر محمد قزوینی (ناصر الدوله) بکتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۲

۴۴۵۳

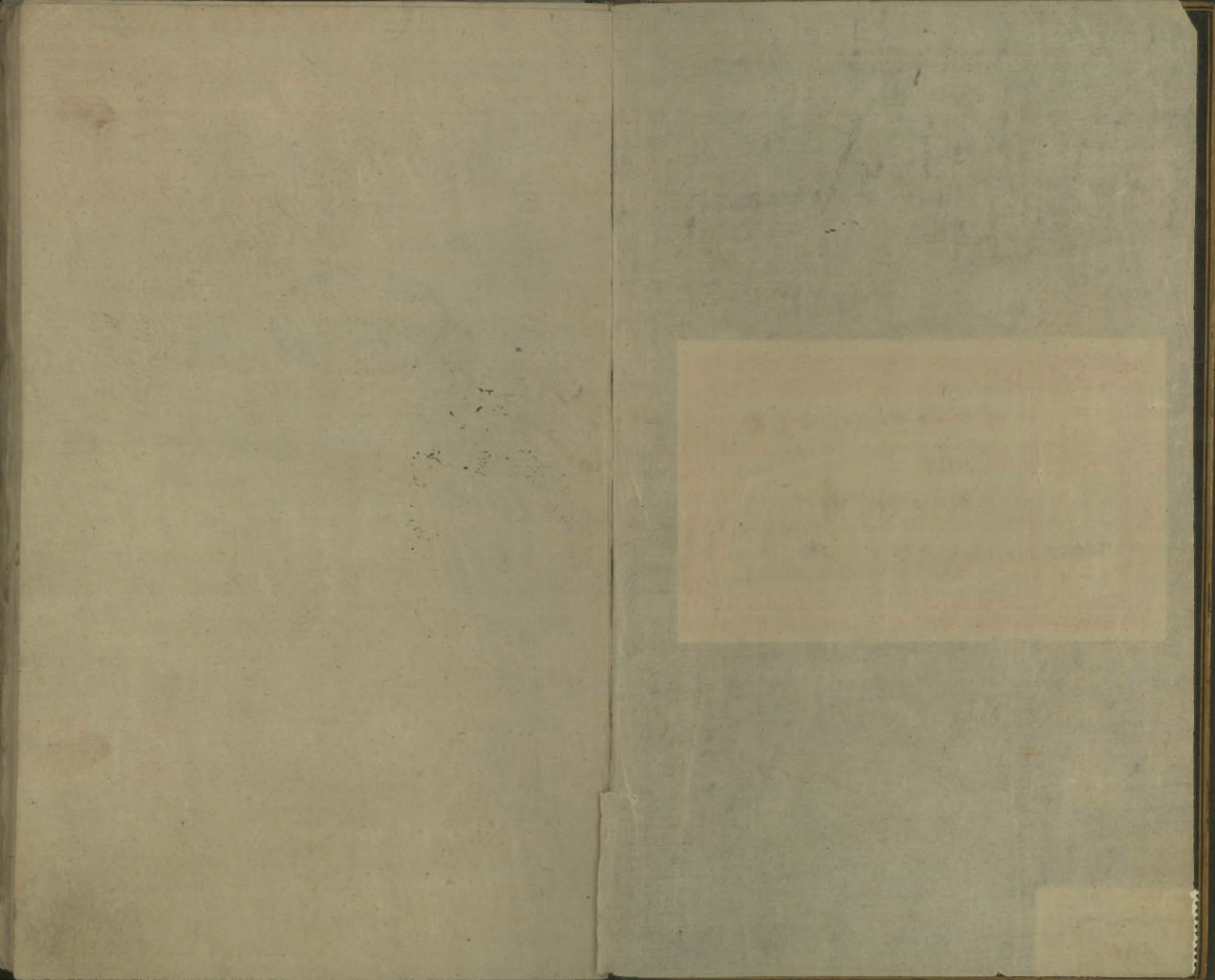
۵۳۱۵

خطی اهدائی

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۸۸

1952

مزارع امامهای پیشین در گن مؤسس قواعدها ملت و در هر مروج شریعت امامی
طاهرین حیاض سلحت درگاه خلافت پناهش از تقبل شهادت امامین
زمان ابریز و خواجهین در زمان در کج مریض و جلالش از زمان بتلک
قدستنا القدر انما العزیز یعنی الشاطان الاعظم و الخافان الاعظم
الاکبر کماله الاکبر و ملاذ القیاس و محی مرام الشریعه الغریبه
قواعد الملة البینه الشاطان بن الشاطان و الخافان بن الخافان لشاه
سلطان حسین الموسوی الحجة القنوی لها در خان لا الاله الا انت
دکتر فیه و هاتامات اعلا ترفعه میسر کردید تحفه ان بارک
خلافت اسیدگاه که توانید امید که مقبول طبع اشرف کرد و ان علی حضرت
از اوردان منفع کردید محمل و الله الظاهرین و الله الموفق والمعين و ان
مشتمل است بر چهارده باب و خاتمه **باب اول** در فضایل و اعمال ماه
مبارک و حججک و ان مشتمل بر پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضیلت
این ماه و عبادات آنست بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان بهترین
ماههای سالند و از حضرت رسالت پناه منقولست که هر که در هر یک
ماه و حج و شعبان را بگذرد و غسل نماید و در وقت نماز را بر روزه ماه مبارک
در میان این ماههای مبارک در روزه قیامت کواهان او باشند بر حق
تعالی و در آن روزه نادی از افاق اعلی ندا کند که ای حج و شعبان
و ماه رمضان چگونه بوده است محمل این کینه در شما هانا و طاعت او
از برای خدایه انما هانا که یک کفرین بدن توشه گرفت در ماههای مبارک

و غیر

بر طاعت ترا و استمدا فضل و رحمت از تو نمود و یکی بسیار در طلب خو
ش و دی تو کرد و تا توانست تمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی
دهند ملائکه که موکلند بر این ماهها که ما اینا فیه این کینه و امام طایب کنند
طاعت و خوشنودی تو و امیدوار گشت و امرزش تو بود و انچه از الهی کرد
بودی ترک کرد و انچه از او طلبید بودی بیوی الهام سارعت نمود و روزه
کامل از برای تو داشت و شکم و رنج و کوش و کیش و سایر جوانح او از انچه بر
اوستام کرد و بودی اجتناب کرد و روزهها با شکی بپشت رسانید و در شما
خود را بعبادت انداخت برای کندی تو و قصد حق و تقوا و مساکیر بسیار داد
و احسان بسیار داشت به بندگان تو و دوای این ماهها مضاجع بنیکو
کرد و چون از اینها جدا شد و طبع نیکو کرد و بعد از آن الهام و امون عظمی
تو کردید و نیکو شده بود این بدن پس حق بقیه میفرماید که بر بدین بدن زیاده
بهشت و استقبالی کنند و زاملا لاک یحییها و کرامتها و از برای تران و
اسبان نور سوار کنند و بگردوی بخور که هر روز از نذر و خاتمه که
نمیشود و سرای که جوانان کبریا بشوند و شادی و خوشحالی از زوال نذر
و هرگز ایشان از تعب نمیشد و از عذاب ایمن بیکر و فکر و مشقت حساب
از برای ایشان نیست و ایضا از حضرت منقولست که ماه و حج ماه بزرگ
خداست و ماهی دیگر نیست و فضیلت بان بزرگ و قال با کافران محبت
و حج ماه خداست و شعبان ماه مذکرت و ماه رمضان ماه امت است
کسی که بیک روز از ماه و حج را روزه دارد و کس که حج خوشنودی بزرگ خدا

کرد و غضب الهی از او دور کرد و در روزهای چهارم بر روی او بگشاده
 کرد و پسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر منقول است که هر که یکروز
 از ماه رجب را روزه دار باشد حق تعالی آنرا از او دور کرد و هر که سه
 روز از آن روزه دار باشد از برای او واجب کرد و ایضا فرمود که رجب
 نام فرکت است و رجبیت از شیر بهیمنه و از عسل شیرین تر هر که یکروز از
 رجب روزه دارد البته از آن فریادها و بیهوشی معتبر از حضرت صادق
 منقول است که حضرت رسول فرمود که ماه رجب ماه استغفار است
 من گشت یکروز در این ماه طلب آمرزش کند که خدا آمرزش دهد و می یابد
 و رجب را صیغ میگویند زیرا که حکمت خدا در این ماه بر امت مژگانید
 و بخند میشود پس بسیار بگویند استغفر الله و استسئل الله التوبة و یبذل الله
 از حضرت صادق منقول است که هر که سه روز از ماه رجب روزه بدارد و هر
 روز ثواب روزه یکسال برای او بنویسد و هر که هفت روز از آن روزه بدارد
 هفت حج هم بر روی او بشمارد و هر که پانزده روز از آن روزه
 بدارد خدا حساب او را از انسان بکند و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد
 حق تعالی خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا خوشنودی خود را برای
 او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و این باب و پسند معتبر از سایر روایات
 کرده است که گفت و غم بخندست حضرت صادق ۴۴ در آخر ماه رجب چند
 روز از آن ماندن بود چون نظر مبارک را آنحضرت بر من افتاد پس سید که را یا

روزه گرفته در این آگهی نه و الله ای فرزند رسول خدا فرمود که اگر اندک
 ثواب از توفیق شایسته است که قدر از اینها را خدا گم نمیداند بدو رسیده
 اینها همیشه که خدا از اینها های دیگر فضیلت داده است و حرمت از
 عظیم گردانیده است و برای روزه داشتن آن را ای داشتن بدار خود خوب
 گردانیده است پس گفته باین رسول الله در بایق ماندن اینها روزه بدارم
 ای بعضی از ثواب روزه داران آن نماند میگردم فرمود که ای کمال هر که یک
 روز از اینها روزه بدارد خدا او را آمرزش دهد و خداوند شدت سکر است
 ترک و از هول بعد از ترک و از عذاب قبر و هر که در روز از اینها روزه
 بدارد بر صراطی است و هر که سه روز از اینها روزه بدارد پادشاه
 گردد از ترس بزرگ روزه قیامت و از شدت نماز و طهارت و روزه و زیارت بهتر
 از همه با وعطا کند و ایضا از حضرت امام علی علیه السلام روایت کرده است
 که هر که یکروز از اول ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روزه بدارد
 کلاهان کند شته اش امرزید شود و هر که سه روز از اول یا میان یا آخر
 ماه رجب را روزه بدارد کلاهان کند شته و ایند اش امرزید شود و هر
 یک شب از اینها را احیا کند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد گرداند و قبول
 کند شفاعت و از او بفرستد در کنه کار و هر که در این ماه صدق از برای
 خدا بکند خداوند بخشد و از عذاب روزه چند با وعطا فرماید که چیزی
 ندین و کوشش نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد و ایضا
 پسند معتبر از حضرت صادق ۴۴ روایت کرده است که چون روز قیامت

شود منادی از میان عرش ندا کند که بختیاریان و پیروان ایشان که در روز قیامت
 نور و طهارت ایشان جمیع محشر را روشن گرداند و تاج لایق بر سر ایشان
 باشد که مکرال باشد که هر فردی و ناقص و ناقص باشد از ایشان هزار ملک بود
 باشد از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و هر که او را ناکند که کوه را
 باد تو را که امتها را حق تعالی ایستد خدا پر خدایند که بندگان را
 که این بندگان و کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند یاد میکنند که شما را
 در میان این بندگان گردانم و عطا نمایم شما را از هر که در عالم عطا کنم به شما
 انبیا است و شما که در دنیا با جباری باشد و هدایت در آن غرض نماید
 و نیکو میزدیست از کار بندگان از برای من و آنکه شما واجب گردانم روزی
 داشتید از برای من که در عالمی که هر صفت از اعظم گردانید بودم و حق او را
 واجب ساخت بودم ای بندگان من بندگان و کنیزان مرا داخل هفت
 گردانید پس حضرت فرمود که این همه اولیا برای کسیست که چنانچه
 ماه مبارک رجب را روزه دارد که اگر بگوید و نیت از اولش تا نیت آخر
 و نیت معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که روزهای
 ماه رجب را روزه دارد که حق تعالی از او خوشش باشد و هر که روزهای
 روزه دارد خدای تعالی بغایت از او خوششود و از او بزرگوار شود و خوششود
 گرداند و هر که یک روز از روزه دارد خداوند بزرگوار از او راضی گردد و در دنیا
 او را از او راضی گرداند که در قیامت و هر که هفت روز از روزه بداند
 چون به روزهای هفت آسمان برای روح او شود و شود تا عالم کون

برسد و هر که هفت روز از روزه بداند که هفت در هشت روز روزه او
 کشود و هر که یازده روز از روزه بداند هر حاجت که از حق تعالی طلب کند
 بر او در مکران است و برای کاهن باشد یا منصف قطع رحم باشد و هر که
 تمام ماه را روزه بداند از کاهن بهتر است مانند روزی که از خداوند بزرگوار
 شدن باشد و از آن حق تعالی را در دو داخل هشت کرد و بزرگوار گشت
 و شکوکاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله که از ایشان
 ذکر آنها ندارد **فصل در بیان اعمالیست که در روز روزه جایز نیست**
 باری و شوار باشد بعضی این عمل آورد و بعضی از او ایستاد معصیه
 وارد شدن است که بدین روز و سبب یکدیگر صدق کنند که موافق
 زوهای این زمان تقریباً هفتاد و نه بوده باشد و بزرگوار و بزرگوار
 روز یک مد کند و بجز وارد شده است و اگر طاعت کند صد در صد
 و ظاهر هر یک در کتب کافی باشد و در ذریع و در خصوص روز نهم ماه مبارک
 رجب یک کرده نماند و وارد شده است که قادر بر روزه نباشد و عمل کرده
 اند که کسی که پریشان باشد و قادر بر روزه نباشد و ایضا در خصوص
 روزه ماه رجب از حضرت رسول ص و وارد شده است که بعضی روز اگر
 قادر بر آن نباشد که روزه نگذرد به این تسبیح از ایشان تا ثواب روزه را
 بیابد سبحان الله العظیم سبحان من لا یسبحه الا الله سبحان الله العظیم سبحان الله العظیم
 سبحان من لا یسبحه الا الله سبحان الله العظیم سبحان الله العظیم سبحان الله العظیم
 شده است که هر که بمزله وارد روزه شود و قصد روزه نیست

المؤمنين

میتا سوزد و قال ایها الکافرون یحیی و بعد از سلام دست بوی استیلا
بشد و بگوید لا اله الا الله و صدق الانبیاء که گفته اند المثلک و له الحمد یعنی
تو نیست و حق با ماست و لا تموت سید الخیر و هو علی کل شیء قیوم و لا اله الا الله
یا ایها الضالین و لا تمضوا فیما تمضون و لا یجمع قال الخیر فیک الخیر یعنی
برگشتی خود بگشتی و در کفر و سطوایم و در مروت و کثرت چندان خوبهای
افزود و بعد از هر سلام دستها را بوی آسمان بی غباری و میگوید لا
اله الا الله و صدق الانبیاء که گفته اند المثلک و له الحمد یعنی تو نیست و حق
با ماست و لا تموت سید الخیر و هو علی کل شیء قیوم و لا اله الا الله و صدق
الانبیاء و لا یجمع و لا یجمع و لا یجمع و لا یجمع و لا یجمع و لا یجمع و لا یجمع
و در آخر نماز ده رکعت چنان خوب میکنی و بعد از هر سلام دست بر
سینه میگذاری و بگوید لا اله الا الله و صدق الانبیاء که گفته اند المثلک و له الحمد
یعنی تو نیست و حق با ماست و لا تموت سید الخیر و هو علی کل شیء قیوم و لا اله
الا الله و صدق الانبیاء و لا یجمع و لا یجمع و لا یجمع و لا یجمع و لا یجمع و لا یجمع
و بعد از هر سلام دستها را بر روی خود مال و حاجت خود را بطلب که از الله بیا
ورده است و حق تعالی آن تو و من هفت خندق قرار میدهد که در
هر خندق هفت دایره آسمان و زمین بوده باشد و بعد از هر رکعت هزار
هزار رکعت در نماز عمل تو میسوزند و برایت هزار بار انعم و کثرت حق و کثرت
زبان تو میسوزند و معنوی است که هر که در کتب و تفاسیر و کلام و بی حد و کثرت
سوزن خاکی و سنگ اسید بخواند حق تعالی که بیست و نوزده بار عمل آن کند که در نماز

در این وقت که در روز یکشنبه است که حضرت امام احمد
 با قوم در روز جمعه اول ماه رجب متولد شده است و موجب ذوالقصر شدن
 این روز گردیده و در کتب و اقوال آمده است که ولادت حضرت امام علی نقی
 در روز دوازدهم ماه رجب واقع شده و روایت دیگر در روز سیم ماه رجب
 شده و روایت دیگر همین هفتاد و شش سال حضرت در روز سیم واقع شده است
 و این هر یک از گفته ها است که ولادت حضرت در رجب یا ایام واقع شده است
 و ولادت امام جعفر علی هم در روز هفدهم ماه رجب است و بعضی از روایات ذکر
 فضیلت رجب و رجب و واقع شده است و در فضیلت ایام رجب ماه
 رجب حدیث است و معتبر وارد شده است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 و نهم و عتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نقل است که چنانچه در
 سه ماه رجب ایام است داد است که با حدیثی از ائمه ای گفته اند که داد است
 ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و رجب با رجب داد است
 که با حدیثی دیگر نقل شده است سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم
 و سه سون با رجب است داده است که در شب ایام اهل بیت علیهم السلام است
 سون و در سوره تبارک و تعالی بیان آمده است و سون حق هو الله احدی
 هر که چنانچه بگوید این سه فضیلت چنانچه از ائمه نقل کرده
 خواهد بود و سید آنکه هر که در رجب و در روز یکشنبه و در روز دوم
 هر یک از این سه ماه و در رکعت نماز کند و در رکعت بعد از نماز
 صد بار سه سون بخواند و در شب چهاردهم همان رکعت نماز کند

به دو سال و در روز یکشنبه بعد از این سه سون از آنجا که در رکعت و در روز یکشنبه
 شصت و یک سال او گذشت و در روز یکشنبه که در رکعت بعد از آنکه در سه سون
 بخواند تا پنج فضیلت این سه ماه را بداند و رجب که هفتاد و شش سال
 از شریفان و از حضرت صادق علیه السلام نقل است که هر که ایام رجب را در رجب
 روزی در رکعت بخواند و در روز یکشنبه و در روز یکشنبه بخواند و در روز یکشنبه
 و در رکعت بخواند و در روز یکشنبه و در روز یکشنبه بخواند و در روز یکشنبه
 و در رکعت بخواند که ولادت با سعادت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در روز یکشنبه
 که در رکعت بخواند و در روز یکشنبه و در روز یکشنبه بخواند و در روز یکشنبه
 شدن حضرت رسول ص و علی بن ابی طالب که در رکعت حضرت
 امام علی بن ابی طالب و در روز یکشنبه و در روز یکشنبه بخواند و در روز یکشنبه
 و در رکعت و در شب پانزدهم از ایام است که در فضیلت و در آن است
 و ایامی از این چهار ماه فضیلت بسیار دارد و از حضرت سید رسول ص نقل است
 که در شب نهم و رجب حق تعالی امر میکند که در رکعت که در روزان باشد
 مؤمنان باشد بخواند و ایضا از حضرت صادق علیه السلام نقل است که هر که در روز سیزدهم
 و چهاردهم و پانزدهم رجب را در روزی بخواند و در رکعت های آنها مشغول باشد
 باشد از روز و از روز و از روز و از روز و از روز و از روز و از روز و از روز
 او را در روز شود و هفتاد و شصت است و در او آمده شود و در روزی که از آن بزرگوار
 ایام و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
 از آن که در باشد و شفاعت و اقبال کند و در هفتاد و شصت از اصل ایام رجب

شد و بگویم که اینها را می بینم که شکر از او می دم که بگویند
چندین بار خود شکر می گوید و در روز قیامت چندی بود که سید علی ایشتا
فرمان بر او داده ای ایشان در روزی در مسجد و در مسجد سید علی ایشتا
از ایشان که از همه خوشتر و خوشتر و جاهای بسیار دیگر و دیگر باشد
و کان کردیم که حضرت و سادات بنام خدا است خطای کردیم که پیش از
با و برای فرزند علی السلام که گفتیم دعای می داد و در حق فرستاد
کردیم و بداند شکر و سوزان و سوز و اینها در فغان و سوز و طلب
هر اسم بودند و بسیار شکر را بر او و در پیش از هر که از اینها را
وده و از دیگر که از او و از هر که از او بود بسیار از آن من خطا کرد
فرمود که هر که از او و از هر که از او بود بسیار از آن من خطا کرد
داد و گفت که من را و از او و از او بود بسیار از آن من خطا کرد
خلاف این بود که گفت و حضرت را می فرمود و در خواب دیدم که
فرمود که هر که از او و از او بود بسیار از آن من خطا کرد
در اینها از او و از او بود بسیار از آن من خطا کرد و از او بود
بیشتر از او بود و از او بود بسیار از آن من خطا کرد و از او بود
صادق می فرمود که در ماه مبارک رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
را روزی باری و در روزی از او بود بسیار از آن من خطا کرد و از او بود
زیر که زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال
خود را پیش و پیش از خطای و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال

کرد و از او بود بسیار از آن من خطا کرد و از او بود بسیار از آن من خطا کرد
چندین بار خود شکر می گوید و در روز قیامت چندی بود که سید علی ایشتا
فرمان بر او داده ای ایشان در روزی در مسجد و در مسجد سید علی ایشتا
از ایشان که از همه خوشتر و خوشتر و جاهای بسیار دیگر و دیگر باشد
و کان کردیم که حضرت و سادات بنام خدا است خطای کردیم که پیش از
با و برای فرزند علی السلام که گفتیم دعای می داد و در حق فرستاد
کردیم و بداند شکر و سوزان و سوز و اینها در فغان و سوز و طلب
هر اسم بودند و بسیار شکر را بر او و در پیش از هر که از اینها را
وده و از دیگر که از او و از هر که از او بود بسیار از آن من خطا کرد
فرمود که هر که از او و از هر که از او بود بسیار از آن من خطا کرد
داد و گفت که من را و از او و از او بود بسیار از آن من خطا کرد
خلاف این بود که گفت و حضرت را می فرمود و در خواب دیدم که
فرمود که هر که از او و از او بود بسیار از آن من خطا کرد
در اینها از او و از او بود بسیار از آن من خطا کرد و از او بود
بیشتر از او بود و از او بود بسیار از آن من خطا کرد و از او بود
صادق می فرمود که در ماه مبارک رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
را روزی باری و در روزی از او بود بسیار از آن من خطا کرد و از او بود
زیر که زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال
خود را پیش و پیش از خطای و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال و زوال

30

[illegible]

12

[illegible]

[illegible]

۲۰۰

[illegible]

22

[illegible]

صلی الله علیه و آله و سلم ماه را تمام روزهاست مگر ماه شعبان را که
 رمضان میگردد ماه رمضان و اینها منقول است که از حضرت رسول اکرم
 که تمام روزها و روزهای شش اخضر است فرمود که روز شعبان
 برای عظیم ماه رمضان و از حضرت امام جعفر باقر علیه السلام منقول است
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله ماه شعبان را ازین مهیا داشت و فرمود
 میگردد ماه رمضان و بر فرمود که هر دو ماه خداست و روز هر دو کفایت
 کاهان کند شایسته اینست که از حضرت باقر علیه السلام
 منقول است که هر یک ماه شعبان را ازین ماه و از آنکه روزها از هر یک
 از فضیلتها و محبت و قدهای در وقت غضب و از حضرت رسول اکرم
 یا صلی الله علیه و آله منقول است که شعبان ماه است شریف و ماه
 من است و سالان درین ماه از آن عظیم میباشند و در وقت ازین
 شناسند و اما میگویند که خداوند در آن روزهای شریفان ازین ماه
 رمضان و زینت میکنند در آن جشنها را و از آن شعبان نام گرداند
 برای آنکه وقت غضب و بسیار میگردد در آن روزهای مؤمنان و حشمت
 در آن ماه ضاعت میگردد و حضرت امام جعفر باقر علیه السلام فرمود که
 امر زینت میشود و از آن خبر در آن مقبول میگردد و در آن عظیم است
 میکند بسوی روزی در آن و عبادت کند که آن اهل ایمان را با هم
 با ایشان با سالان عرش فی جنت است و روز هر روز آنها را افتخار
 فرمود که در کتب موجب تحویل کلام است و بپایان رسانید که در آن

صالح علیه السلام منقول است که روز شعبان خیر است
 از برای روز قیامت و هر یک که در شعبان روزی بسیار و یک روز
 حق تعالی بر وی عیش و آرامش و اصلاح او و کفایت کند شرح شعبان را
 و کثر نعمتی که بر وی دارد و روزی از شعبان میگذرد است که حضرت
 از برای او واجب میگردد و پسندهای جلیل از حضرت منقول است
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه شعبان ماه عز است
 و در شعبان ماه خداست شهر که یک روز از ماه رمضان بدین شایع
 او را شریف است و هر که در روز از ماه رمضان بدین کاهان گذشت
 او را زیاده کرد و هر که سه روز از ماه رمضان بدین گذشت
 از آنکه هیچ کاه ندارد و پسند علی از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقول است که هر یک روز شعبان از آن برای خدا و روزها را گذشت
 کرد و هر که در یک روز شعبان عبادت کرده است خداوند در قیامت
 او را از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که در آن
 خدا او را واجب کرد و هر که در شعبان تصدق کند که به نصف
 دین خود را باشد خدا بدین او را از آن عظیم است که او را در هر که سه روز
 از آن شعبان در آن بداند و وصل کند ماه رمضان خدا را واجب روزی
 دو ماه متصل برای او بنویسد و این با هم روایت کرده است که از آن
 هر سیدند که تمام ماه را از حضرت رسول زیاده از ماههای دیگر روز
 گفت ماه شعبان را و فرمود که مردم از آن غافلند و آنرا عبادت کنند

[illegible]

المختصر

للمؤمنين عاينكم ان شاء الله ثم روى دارك شعبان دار الزمان
حسب بغير خبر خدا و از برای تخریب مجددا خدا او را دوست دارد
و از عذاب مقرر داند که باست خود در روز قیامت و هشتاد
و نه برای او واجب کرده اند و ایضا از حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که شعبان ماه است و ماه رمضان ماه خداست پس هر که در
ماه رمضان یا در این شعبان کند او را دو کف ز قیامت و هر که در این چهار
ماه خدا را حق تعالی بپوشد او را یک درخت تعبیر او را نیکو اندازد
او توبه و روزی و ناله در قیامت و اوستی و شرف و نورانی و زنده عمل او بر آب
و است و آب دهند و نامه علی بن یونس در پیش است و از دست چپ او
تا آنکه او از زمین و غل اخی خاص سازد پس حق تعالی بگوید که ای شیخ
او بگوید ای خدایا خدایا من پس خدا را فرمود که در روز قیامت او را برای من
گوید ای خدایا من پس خداوند جلیل بگوید که ملائکه او را بگویند که
بندش را و برین روز و بچین من پس او را در از من پس او بگوید ما را در
خداست و او را بگوید که ما را در من هر روز شهادت نموده پس حق تعالی فرمود
که من حق خود را بپوشان خود بخوشیدم اما حقوق خلق من هر که از او غنی
کن من بخند و عفو او بدهم که او را بخوبی شود پس دست او را بچرخد و
بیاورد و باز خص او را طعم بدیم که در اصل طعم نیک است و می خورد و بای کاما
مکان بند خود و دست او را بچرخد و بیاورد و می گوید که بگویند که

[illegible]

4

[illegible]

[illegible]

وإلا فمن دفعني بقوله لم يرحب بي من قال الدعاء في ذلك
 إلى حد الذي نرى في ما الذي سببنا إلى أصول دين من تحريك وملا
 خطنا إلى الحق من غير مستأجل إلى إيمانك ما كنت أصل إلى الحق
 على بعض من عباد الله كان في بعض واحد بين بكاء وما ظاهرا
 حسن وكل عليك فقلت ما كنت أملك ولا فقلت في بعض من عباد الله
 إلى عباد من أحد أولئك في ذلك وإن كان قد عرفت أصل ولا يفرق
 ومن كل واحد من أولئك إلى ما لا يملك وسبب إلى الحق من عباد
 على بعض من عباد الله في ذلك إن دفعني إلى الحق من كل واحد
 حبيب فلا قطع ولا بين من كان في بعض من عباد الله
 إلى حد الذي نرى في ما الذي سببنا إلى أصول دين من تحريك وملا
 خطنا إلى الحق من غير مستأجل إلى إيمانك ما كنت أصل إلى الحق
 على بعض من عباد الله كان في بعض واحد بين بكاء وما ظاهرا
 حسن وكل عليك فقلت ما كنت أملك ولا فقلت في بعض من عباد الله
 إلى عباد من أحد أولئك في ذلك وإن كان قد عرفت أصل ولا يفرق
 ومن كل واحد من أولئك إلى ما لا يملك وسبب إلى الحق من عباد
 على بعض من عباد الله في ذلك إن دفعني إلى الحق من كل واحد

4

34

نمودار و درون مرصع و روزنه است و فضا را و احوال شب از درهم
زیاده از است که درین رساله احصا نتوان نمود و کتابهای تمام با آنچه
صحیح تر است از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که چون نصف شب شعبان شود
شمار اعیان را باید بدو و در شریفین باریک باریک بدو سیکه از اول
تا آخر شب از جانب مشرق تا غربی که از آن استغفار و گناهان
کافران را طلبی است و کند از گناهان خود و گناهان اولاد و سایر مردم آنچه
هست که طلب روزی که و بماند و در آن روز از هر کس که نیم فصل و درین
شب که است است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که در وقت باریک شدن شعبان از او در شب نیمه آن غسل کند که گناهان
تختفین گناهان تمام باشد و در همان شب از او باریک شدن از جانب مشرق
از شب نیمه حضرت امام حسین علیه السلام است و از حضرت امام
زین العابدین علیه السلام منقول است که در آن شب از او باریک شدن
از جانب مشرق و چهار هزار پیغمبر نیز از آن کند حضرت امام حسین
علیه السلام از او در شب نصف شعبان نیز که گویان که پیغمبران در آن
این شب از خدا رخصت و عطا کند که از این رخصت و عطا خود
عطا کند پس خوشحال که این روز که از او باریک شدن و از آن
ایضا پنج پیغمبر اولو العزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد
صلی الله علیه و آله که معیشت کردند اندک در آن شب و در آن

33

[illegible]

3

[illegible]

122

[illegible]

12

١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥

4

[illegible]

10

[illegible]

[illegible][illegible]

23

[illegible]

خود فایز کردند و تاجی از مهر و مان با پیش و خنده و زنی که سعادتمند
کردند و عجم و ریت درستان پروردگار خود توانی از دل و دندان شد
باشی این روزن ملامت اگر تو را آقا می توانی درگاه خود بر کردی بکنام
درگاه و سواهی او و اگر عجم که چند تو را پروردگار تو کی روزی
خواهد داد تو را و اگر او تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
و اگر او تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
که تا تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
کنند بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
شود که واجب کردی بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
گفتی ای دوزخ دار تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
خدا در شبها و روزهای اینها میفرماید که کتاب خدا شفاعت کنند ای
که شفاعت از قبول می کنند و در قیامت شفاعت میکنند برای
اینها که قیامت کرده اند پس با لاله پرندید در خات هشت هشت
لا اوت مات قیامت ای دوزخ دار تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
می کشی تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
عبادت و طاعت تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
امر زمین است و او را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام
و رازی که بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام تو را بکنام

خود حضرت رسول صلی الله علیه و آله که خداوند عالمیان را در کف
شب از شبهای ماه مبارک رمضان ازاد کرد و ماه است و از آن جهت
که خدا را پیش از آنکه بخواند خدا بنیدان چون شب آخر ماه می شود و در
الشب می فرماید مثل آنچه در هیچ ماه امر زمین است و اجناس می رود
که هر که ماه رمضان را برون داند و نفس خود را از چیزهای که خدا را
کرد و است نکند و در وقت است و است و او را واجب کرد و هر که در این
روزن دارد و در هیچ شب از شبهای این بر سر ام خطا نکند و البته
داخل نیست شود پس حضرت امیر علیه السلام فرمود که شنیدم
از سید انبیا که فرمود این و صیای و غیر این در بهترین ماهها شهید
خواهد شد که در اینها کلام است و اینها واجب است و اینها واجب است
که در این ماهها ما در رمضان است و اینها واجب است و اینها واجب است
اینها را البته واقع خواهد شد و در این حق پروردگارم بدستیک
بر آنکه حق می شود و بدست ازین است و بدست می کنند فاقه می کنند
و ضریحی بر سر حق خواهد زد که در این توان خون سرست خصصا بشود
پس مردم شریعت بکنام و فغان کردند و حضرت از منبری برآمد و اینها
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آله نقل است پس بعد از این
که فرمود اینها الناس هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزن دارد
روزن او را بدست و از بعد ابدت قتل و قریح از شب از اینها
ازاد و اوقات خضیلت اینجا آورد و سبادت کند و اینها جمع مان

و اما در این باب از تصدیق صاحب به خود و یافتن خواهی بود که
 شک فکری و افکار دیگر در میان شما و بعضی ششهای بزرگ خدا و
 بعضی ششهای خدا مانند ششهای بزرگ که از غیب است **فصل اول**
 در بیان حقیقت و وزن است و آنچه در آن معتبر است بدانکه
 وزن با وزن است خود دانست که چیزی چنانکه در وزن و اندک است که
 طلوع صبح تا بر طرف شدن آن سرچشمه است و در میان ششها و
 شدن ترصه اغلب بعضی طرف شدن شمع آن که در میان ششها
 مرغمه و قول اول اسوط است و انوار و حریت در آن که در میان ششها
 فایده تواند کرد و چون میان خطی اندک است و بسیار است در آن
 اگر قصد کند ترصد و از برای رضا و خدا ظاهر کافی باشد اما در
 است که از آنچه متیقن شود موجب ترصد آنها قصد ترصد آنها را به
 و موجب و آنچه شایع باشد قصد ترصد آنها که در میان ششها و آنچه در میان
 مکرر باشد قصد ترصد آنها که در میان ششها و آنچه در میان ششها
 مکرر باشد است و اما آنها که در میان ششها و آنچه در میان ششها
 چیزی خوردن چیزی را شایع است چیزی که خوردن و شایع
 آن متعارف و معتاد باشد در آن خلاف نیست که در میان ششها و آنچه
 و موجب قصد آنها هر چه می شود اگر بعنوان معتاد می شود و اگر
 غیر معتاد باشد مانند آنکه در وزن و ملغ یا گوش می کشد چیزی را و بعضی
 داخل شود محل خلاف است و هر چه در میان ششها و آنچه در میان ششها

چیزی چنانکه معتاد در میان ششها خوردن و شایع در میان ششها
 سنگ و صوب و خال و کوهها و آب فشانیدن از کوهها و چیزی
 معتاد و آنچه از این است که اگر بعنوان معتاد باشد چنانکه از این
 است و اسوط آن است که اگر کینه و قصد و کفایت بعمل آورد **فصل دوم**
 جامع کردن در قبل وزن است مطلقا خواه از آن بشود و خواه در
 فعل آن موجب قصد و کفایت میشود و بعضی خلاف و جمیع در وزن
 هر که از آن بشود وزن را باطل میکند و قصد و کفایت لازم میشود
 و مشهور آن است که جمیع که در وزن از آن نیز بطل می شود و در میان
 خدا و کفایت است و بعضی بطل نمیدانند و از آن نیز بطل است **فصل سوم**
 با و با شش که در میان ششها و آنچه از این است که در میان ششها
 و موجب قصد و کفایت است و بعضی بطل نمیدانند و از آن نیز بطل است
 آنها را واجب دانسته اند و اسوط آن است که اگر در میان ششها و آنچه
 پیش از صبح غسل کند و اگر کند اسوط آن است که غسل کند بعد از صبح
 و از روز و از روز چهارم و قصد از یکبار و اگر چند از فصل و بعد از آن
 اسوط آن است که پیش از صبح و پیش از آنکه غسل کند و بعد از آن
 بعد از آنکه غسل کند که بطل نیست غسل کردن داشته باشد و ششها
 پیدا شدن دعا یا از است و ششها و آن است که اگر تا صبح پیدا شود
 قصد آن روز و از اول است و بعضی واجب دانسته اند که
 اسوط آن است و مشهور آن است که اگر تا صبح و بعد از آنکه غسل کند

باشد از او قضا و قضای لازم است و این با حقیقت آن که در حدیث
 صحت هست و مشهور در عقول و دعوای عیوب و جناسات و این قول
 قویست بلکه خطای در ظاهر ظاهر نیست و معنی او اصحاب از اعتقاد
 آنست که در عقول است چه هرگاه صحیح رسد خدا و کائنات هر
 دو را میسخت و اقوی علم و عیوب کائنات است و بطریق از استلزام
 اعتقاد آنست که جواب بعد از آنکه بداند از استلزام حکم جواب
 در هر دو چنانچه در این محرم قتل یحییان نموده و این اصول است
 بلکه خطای از حق نیست و بدانکه در کتب و معانی دیگر غیر از این
 نیز ظاهر است که ایضا با وجهی از این که باطل و باطل است که
 در قضای باطل و این باطل است و این باطل است و این باطل است
 آنست که اگر صحیح ظاهر باشد و واجب معین نباشد از این معین
 ندارد و اگر معین باشد از این معین ندارد و وقت این که این
 علم اگر چه باشد و نیست که کائنات در کائنات باشد و اگر بعد
 تکوین است و در کتب است که در جناسات عقدا مانند صاحب
 از او عقل کند و نیست و این که کائنات فقیر و این که صحیح است
 و در واجب معین که علم کائنات و از این که معین از او الهی
 کند و مشهور است که در کتب باطل است و قضا میکند و کائنات
 واجب شد و در کتب از او و این که معین از او کائنات و از این که
 می تواند کرد و در واجب معین قضا و الهی است و این که در کتب

۴۰

تتمایزها در میان باشد و در وقت سنت خلاف نیست که اگر کسی
شک نیست کند یا بد و فطری فعلی را در همان شدت اول و ثانی
نیت می کند و بعد از ذوال خلافت و بعضی گفته اند تا نزد
پیشام نیت می توان کرد و بعضی از محققین عمل را پس از آنکه روزی که
قبل از نیت است و بعضی گفته اند بعد از ذوال نیت می توان کرد
و بعضی گفته اند که اگر پیش از ذوال نیت کند ثواب روزی تمام شود
و یا بعد از ذوال نیت کند ثواب روزی بعد از نیت تا شایرا
موجب **علاج** و رساندن ثواب غلیظ است بحدی و بعضی از موجب
خضوع و کناره گیری است و بعضی قضای تقاضا می کند و بعضی در نیت
و اصول و عاید می شود و بعضی از شایان حلقی ساخته اند
بعضی غلیظ و دود غلیظ و نثار غلیظ را اگر از این از تفصیل می شود
چون در دستور و خطا و مریض و اطعمه و مریض و خطا و تفصیل
بست می شود و در دنیا **کوشش** است شایسته یعنی طالب نیت می
کردن با حوصله و نیت و موجب قضاء و کفایت است و می شود و است
که هر که مرا لا سک و مرا عجب کند و از آن شود و روز و باطل می شود
قضا و کفایت لازم است و بعضی در این باطل می شود از خود احدی و صواب
می کند نسبت به عمل خود باشد و عادت و از آن نباشد که و اصولا که
اقوی و موجب قضا و کفایت است و حلقه و در نظر کردن بن حلال
بطلان و باطلی است و از این بیند و باطلی از خود دارد و در **علاج**

آمدن می شود و قصد از آن نداشتن باشد و این معنی است
 ملاقات و اظهار عدم وجوب قضا و کفاره است **فصل**
 اگر استغفار و اگر موجب قضا می باشد یا نه و بعضی
 و کفاره هر دو واجب می باشد و بعضی می گویند واجب قضا
 ندارد و مشکل در مشکل است و وجوب قضا می باشد یا نه
 نیست و مشهور است که هرگاه کسی استغفار کند و قضا
 نیست و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیف است
مسئله حقیقت است و بعضی وجوب قضا و کفاره هر دو واجب
 اند و بعضی می گویند قضا تنها و بعضی می گویند کفاره تنها
 می باشد و این نداشتن اند و بعضی حقیقتا واجب قضا است
 اند و حقیقتا می باشد اما نداشتن می گویند و نداشتن اند و بعضی
 مطلقا می گویند و نداشتن اند و این قول قوی است و اصولا است
 که در این خبر و در حقیقت جامع نکند و اگر بگوید قضا بکند
 و اشهر و اقوی است که چنانچه در ادعای کتب موجب قضا
 نمیشود و در سوط در این هر که تقدیر می کند چنانچه اقوی است
 که جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اگر
 بگوید که سوط است بگوید است **مسئله** دروغ گفتن بر خدا و بر
 خدا و آنچه بعد از صلوات الله علیه است یا نه که حدیث است
 نقل کنند یا نه مثلاً در خلاف و بعضی می گویند بلکه کسی که اصلیت

مسئله گفتن نداشتن باشد و مستلزم یکدیگر در میان مشکل نیست
 و بعضی در وقت وجوب قضا و کفاره می باشد و بعضی می گویند
 موجب قضا و کفاره می شود و علی از این نیست و اصولا است که
 اگر بگوید قضا کند و کفاره با حد **مسئله** کسی که در وقت
 وجوب از او واجب قضا و کفاره می باشد و بعضی می گویند قضا
 تقاضا می باشد و بعضی می گویند است و واجب هیچکدام نیست
 و بعضی می گویند می باشد و الله رحمت است و خدا هم وجوب قضا
 و کفاره و بعضی گفتند که اگر سر و آید و آید و اگر در وقت
 هر دو واجب باشد یا نه که در تمام این اصول است و بعضی
 اند که اگر در این زمانه می باشد و بعضی می گویند واجب است
 یا نه که در تمام این اصول است و بعضی می گویند واجب است
 است نیز سزا بآب فرو بردن و بعضی می گویند و اصولا است
مسئله باقی کار از سینه برای یاد از مایه فریاد کردن و بر دکان
 علما از اسد قیاس است اول جواز ابتلاع آنچه بیرون می آید از سینه
 ما دام که از دهن منفصل نشود و بعد از جواز اقسام دیگر و جواز
 ابتلاع هر چه در دهن است و بعد از ابتلاع هر چه در دهن است
 بر سینه جواز کشیدن از سینه و سینه جواز فرود آمدن ما دام که
 از دهن جدا نشود و بعضی می گویند که حکم قضا در دهن است و بعضی
 قائل شده اند و بعضی گفته اند و این واجب می باشد و بعضی گفته اند

جمع قائلان اند و گمان نفعی نیست که بهیچ حال لازم نباشد و اما
احتیاط آنست که بعد از آنکه بخاطر حق در یک روز و پنج **روز**
روز مشغول و میان اهل الشک یک روز و پنج روز و در روز
ای باشند و بعضی گفته اند هرگاه که در ایام باشند و اعتبار آن
لازم است و بعضی کار را در ایام لازم دانسته اند و اما اظهار است
و گویند باید که بدان و محله ای که اهل شهر و روستا بعضی حرام دانسته
اند و بعضی مکرر هستند دانسته اند و اما در جواز است و مشهور
میان اهل الشک که اگر کسی کار داشته باشد که شک یا نیست
بلکه اگر شک هم باشد یا نه باز است خوردن و آشامیدن
واجب و مخصص شود و اگر معلوم شود که هیچ یک از آنست که شک
یا آشامیدن اگر داخل کرده باشد حرام و نه باشد حرام واجب
نیست و اگر داخل نکرده خوردن باشد حرام واجب است
واجب نیست و اگر کسی مخصص کند بیجه و ضروی نماز واجب
و ایضا و بعضی او را در حرام واجب نیست و اگر چه
غلامان را باشد بعضی گفته اند بخاطر او واجب است و اگر چه
مقصودش کند را به غلطش و در بعضی حرام واجب دانسته
اند و ایضا است و اگر چه عدم وجوب است حلقه او در روز
و در شدن است که بعد از وضو سه مرتبه آب در دست
و این احوط است **در غسل** در غسل و آب و روز است

[illegible]

4

1

10

[illegible]

2.

عَبْدُكَ عَبْدُكَ قَدْ كَفَانِ وَبُخَيْرٌ مَوْلِيكَ قَدْ أَرَانِي خَائِفِي عَلَيْهِ سَلَامٌ
وَأَذْكُرُ بِسَيِّدِي الْحَمْدَ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ
الْأَلَمُ وَلَا يَأْسُ الْغَمُ وَلَا يَحْزَنُ الْمَلُومُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بُوْعِدَ
طَائِفَتَيْنِ وَبُخِيَ الصَّالِحِينَ وَوُضِعَ السَّادُّ مَعَيْنَ وَوُضِعَ السَّادُّ
وَفِي ذَلِكَ مَوْلُوكَ وَتَخَلَّفَ الْخَيْرُ وَتَهَلَّلَ الْبَرُّ فَاعْبُدْ أَجْبَارِي
يُطِيعُ الظَّالِمِينَ مَوْلَايَ أَهْلًا بَيْنَ كَلَامِي الظَّالِمِينَ صَبَّحَ السُّحُورُ
مَوْضِعَ طَائِفَاتِ الظَّالِمِينَ مَعْنِي الْمُؤْمِنِينَ رَحِمَ اللَّهُ الَّذِي دُرِّ
خَشَبِهِ وَتَرَدَّدَ الشَّأْنُ وَتَسَاوَى رُفْعُ الْأَرْضِ وَتَارَ مَا وَكَلَا
الْجَوَادِينَ وَبُخِيَ عَمْرَاهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَدَّنَا لِيَدَهُ وَأَكْثَا
لِيَدِهِ عَدِي كَوْلَانِ مَدَّنَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ وَلَوْ يَخْلُقُ
وَيَزِيدُ وَلَوْ يَزِيدُ وَطَبَعَ وَلَا يَصْغُرُ وَهَبَ الْأَحْيَاءَ وَبُخِيَ الْوَفَى
وَمَوْجِي الْأَمْوَاتِ بِرَبِّهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْكَلَامُ جَرَى
عَلَى عَمْدِي عَيْدِكَ وَدَوْلِكَ وَابْنِكَ وَصُورِكَ وَجَبِيلِكَ
صَبَّحَ لَكَ مِنْ خَلْقِكَ وَمَا فِيهِ مِنْهُ وَبَلَغَ رِسَالُ الْأَوَّلِ أَفْضَلَ
وَأَحْسَنَ وَجَمَلَ وَأَكْمَلَ وَرَضِيَ عَلَى طَائِفٍ وَأَصْغَرَ فَرَسِي وَأَكْبَرَ
مَاضِيَتِكَ وَوَارَدَتْ وَتَوَرَّجَتْ وَتَحَلَّلَتْ وَسَلَّتْ عَلَى الْعَالَمِينَ
يُجَادِلُكَ وَتَقْبَلُ بَاتُكَ وَرُسُلُكَ وَصُورُكَ وَأَقْبَلَ الْكُرَامَ وَغَالِيَةَ
وَمِنْ خَلْقِكَ الْكَلَامُ صَبَّحَ عَلَى أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَدُخِيَ دَوْلُوكَ
الظَّالِمِينَ عَبْدُكَ وَدَوْلُوكَ وَبُخِيَ سَوْلُوكَ وَجَمَلُكَ عَلَى كَلَامِهِ

23

[illegible]

...

[illegible]

47

وَأَمَّا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ الْكُبْرَىٰ فَهُمْ فِيهَا مَكِيدُونَ
لِيُنْفَذَ إِلَيْهِمْ فِيهِمْ سَيْبَاتٌ مِنْ سَحَابٍ مَلَكُوتٍ لَقَدْ جَاءَهُمْ بَرَاءَةٌ
رَبُّهُمْ بِذَلِكَ فَكَانَتْ سَبْعِينَ مِائَةً وَأَرْبَعِينَ أَلْفًا عَشْرًا فَلَا تُغْنِي عَنْهُمْ
آيَاتُكَ فَكَانُوا عَنْهَا قَائِمِينَ وَجَاءَ الْوَيْلَ مِنَ الْمَنَادِ بِأَنَّ السَّاعَةَ
بِالْآيَةِ فَاتَمَّ الْفَصْلُ فَاصْبِرْ يَدُكَ مَعَ الْوَيْلِ وَالْبَاسُ لِلْمُكَذِّبِينَ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا لَعْنَةُ الْكُفَرِ فَلَا تَرْضَوْنَ حُكْمَ اللَّهِ
فَبُذِلُوا قَبِيلَ مُؤْمِنٍ بِمَا أَقُولَ فَتَدْعُونَهُ أَلَا عِلْمَ أَتَاكِ لَوْلَا
أَنْتُمْ مَعْرِضُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ فَهُمْ يَمُنُّونَ
بِأَنَّكُمْ لَا تَلْعَنُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ كِتَابٌ مَّا تَقُولُ الْأَلْفُ
يُؤْمِنُ بِمَا كُنْتُمْ تُبْعَثُونَ وَفَرَّغُوا مِنْهَا وَفَرَّغُوا مِنْهَا وَفَرَّغُوا مِنْهَا
وَأَمَّا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ الْكُبْرَىٰ فَهُمْ فِيهَا مَكِيدُونَ
لِيُنْفَذَ إِلَيْهِمْ فِيهِمْ سَيْبَاتٌ مِنْ سَحَابٍ مَلَكُوتٍ لَقَدْ جَاءَهُمْ بَرَاءَةٌ
رَبُّهُمْ بِذَلِكَ فَكَانَتْ سَبْعِينَ مِائَةً وَأَرْبَعِينَ أَلْفًا عَشْرًا فَلَا تُغْنِي عَنْهُمْ
آيَاتُكَ فَكَانُوا عَنْهَا قَائِمِينَ وَجَاءَ الْوَيْلَ مِنَ الْمَنَادِ بِأَنَّ السَّاعَةَ
بِالْآيَةِ فَاتَمَّ الْفَصْلُ فَاصْبِرْ يَدُكَ مَعَ الْوَيْلِ وَالْبَاسُ لِلْمُكَذِّبِينَ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا لَعْنَةُ الْكُفَرِ فَلَا تَرْضَوْنَ حُكْمَ اللَّهِ
فَبُذِلُوا قَبِيلَ مُؤْمِنٍ بِمَا أَقُولَ فَتَدْعُونَهُ أَلَا عِلْمَ أَتَاكِ لَوْلَا
أَنْتُمْ مَعْرِضُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ فَهُمْ يَمُنُّونَ
بِأَنَّكُمْ لَا تَلْعَنُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ كِتَابٌ مَّا تَقُولُ الْأَلْفُ
يُؤْمِنُ بِمَا كُنْتُمْ تُبْعَثُونَ وَفَرَّغُوا مِنْهَا وَفَرَّغُوا مِنْهَا وَفَرَّغُوا مِنْهَا

6

[illegible]

三

[illegible]

1

فصحبها حينئذ فيا آو زئيل الرياح ففرأيت بك حجة في ذلك
الملك من السماء جليلين وملائكة الثبات يطوفون ويصيحون
ويلعنون سبحان الله الذي لا يهزب عنه مؤمنان ذكره في الآخرة
ولا في الآخرة ولا آتسون غائب ولا اكبر الا في كبريائه
سبحان الله الذي يرى الكرم سبحان الله الصبور سبحان الله الذي
الكلاب سبحان الله جليل الكلام سبحان الله الذي
فاني الصبر والقرى سبحان الله الذي يجلل فحق سبحان الله الذي
ما يرى وما لا يرى سبحان الله وما ذكرنا سبحان الله رب العالمين
سبحان الله الذي علم ما نزل كل النبي وما يفيض الارحام وما
تخاف وكل شيء عني عني والعباد والعباد والعباد الكليل سبحان
سواك يا ذا الجلال والكرام سبحان الله الذي لا يهزب عنه مؤمنان
وما رآه بالحق انه معطي ما يشاء من بين يديه ومن خلفه سبحان
من لا اله الا الله سبحان الله الذي عايش الاحياء وحي الموت وعلم ما
تفعل الارض من غيرهم في الارض ما يظن اني اجعل مني
سبحان الله الذي يرى الكرم سبحان الله الصبور سبحان الله الذي
كلها سبحان الله جليل الكلام سبحان الله الذي
الصبر والقرى سبحان الله الذي يجلل فحق سبحان الله الذي
ما يرى وما لا يرى سبحان الله وما ذكرنا سبحان الله رب العالمين
العالمين سبحان الله الذي لا اله الا الله سبحان الله الذي لا يهزب عنه مؤمنان

2

[illegible]

10

[illegible]

25

[illegible]

10

[illegible]

و چون به این مرتبه رسید که شرف است و تقربش در غایت است
 و شرف غالی را که در این مقام است مانند اسم اعظم
 الهی که بر اکثر بزرگواران است و غایب و محال که به این مرتبه
 و شرف است اسباب است دعا و ذکر و شرف و ذکر و جمع و عقل
 مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک سبک در همه اینها
 است که در همه اینها مقدس است و مواظبت نمایند و اهتمام در همه
 نمازها بکنند و ذکرها را غایت شرف و تقرب و دعا بکنند و حق
 در اعمال بکنند و شرف و تقرب و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 شرفی که در این مقام است اسباب است و سبک در همه اینها
 اینها است و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 از اینها و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 اگر مخصوص اینها را دانست که سبک است که در همه اینها
 عظیم نیست و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 حکمهای دیگر بسیار است که اینها را در این مقام است و تقرب و شرف
 با اینها و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 بکند و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 بیشتر کند و ذکر و شرف و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر

اینها را در این مقام است که شرف و تقرب است و تقربش در غایت است
 شرف غالی را که در این مقام است مانند اسم اعظم
 الهی که بر اکثر بزرگواران است و غایب و محال که به این مرتبه
 و شرف است اسباب است دعا و ذکر و شرف و ذکر و جمع و عقل
 مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک سبک در همه اینها
 است که در همه اینها مقدس است و مواظبت نمایند و اهتمام در همه
 نمازها بکنند و ذکرها را غایت شرف و تقرب و دعا بکنند و حق
 در اعمال بکنند و شرف و تقرب و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 شرفی که در این مقام است اسباب است و سبک در همه اینها
 اینها است و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 از اینها و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 اگر مخصوص اینها را دانست که سبک است که در همه اینها
 عظیم نیست و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 حکمهای دیگر بسیار است که اینها را در این مقام است و تقرب و شرف
 با اینها و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 بکند و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر و شرف و ذکر
 بیشتر کند و ذکر و شرف و تقرب و شرف و ذکر و شرف و ذکر

[illegible]

35

10

[illegible]

23

3

[illegible]

4

[illegible]

۴

[illegible]

3

[illegible]

1921

[illegible]

[illegible]

10

2

فما بعد الدنيا ذهب مغاضبا فظن ان لن نجده على عادته
في الظلمة الى ان الاله انزل سبحانه انا في كتابنا وما كنا بغافل عما تعملون
لنخرجنه من الظلمة الى النور وكذلك ينبغي للمؤمنين ورايها العظم
الذي هناك فيه فادعهم ثم اترك ساجدا ففعلت له ذنبا وادعهم
التي فعلت ورايها المرات فرعون ذاك قال ورايها من عند
بني اسرائيل فخرج من فرعون وعمله وخرج من القوم الظالمين
فاستجبت لها فاعمالا ورايها الذي دعا ليدعوا بوابا دخل منه
الابلاء فاجابه وابنته امه وميقاتهم معهم فانه من عند
وذكرهم العبادين ورايها الذي دعا ليدعوا بعبود فرودت
قلوبهم فخرجهم من حيث يريدون ففعلت فعمله ورايها الذي
دعا ليدعوا بغيره ففعلت له ما لا يلقى الا حاد من بعث اليك
انما الوهاب ورايها الذي خطبه في البراءة على الله عليه
واله وسلم اذ قال تعالى سبحان الذي اسرى بسيدنا ليل النجدي
المرحل الى اتية الاقصى وقوله سبحان الذي يحولنا منها وما كاله
مؤمنين والاله الذي انزلنا القرآن الذي نزل به بهيمة
على بني اسرائيل الله عليه واله ورايها الذي دعا ليدعوا بغيره
لنذهب لئلا نذكره ففعلت له ما لا يلقى الا حاد من بعث اليك
خافوا الذين من دونه فذبحهم جميعا فسلبا يوم القضا وخرجوا الى
الاعقاب والخطايا اذ اذيعت وخرجوا الى النار والوجه وال...

22

[illegible]

٢٠٠

[illegible]

124

[illegible]

24

[illegible]

[illegible]

15

الأهلين أثارهم انشأ عليك نوحاً وإبراهيم لإدراكك موعداً
 وأمر أرواحاً لك معي ذاك وأن كنت مؤثراً في أن أجبها لك
 وسبوعها وأطوارها ونهايتها إلى ما حدث ما أنزل نعمتي
 وبه نعمتها من خلقهم ورائهم من قول الغيبيات لأخيه بعد الفجر
 وكشفها الغيبيات وتبيين البزور دفع الغيبيات وتخرج الكسوف
 العاين في البدن من السلام في الدين ولو لم تكن على قدر
 ولا عليك على جميع العالمين من الأهلين والأخريين كما قد رث
 ولا من على ذلك قد رثت وقال ابن من رث غيبيات كبر
 بهي ولا غيبيات لك ولا يبلغ بها ولا ولا غيبيات بها ولا
 صلب على محمد وال بحال ما يتم عليها نعمتك واسعدنا على
 سبحانه لا إله إلا أنت لا اله الا انت لا اله الا انت لا اله الا انت
 دعائك وتكفيك الشدة وتكفيك الكسوف وتكفيك الشدة
 نفس الغيبيات وتكفيك الكسوف وتكفيك الشدة وتكفيك الشدة
 ظهير ولا فؤاد فؤاد وانت العاقل كبر ولا غيبيات لك
 الاسير يا أبا القاسم الطاهر الصفيحة اعطاكها الصفيحة
 لا عليك له ولا ولا وصل على محمد وال بحال ما يتم عليها
 العيشة افضل ما تطيق وانما أحد من عبنا ولهم في
 ربكها والآلاء خيرها وبلغت دعوتها وكبريتك كبريتها
 دفع دعوتها وحسنه فتنها لها وسبوتها لها انك اطعم

خبري وعلمك كل شيء قد علمت انك اقرب من دعي واسرع من انك
وتكلم من حق وتسمع من نصي وتعلم انك من الله بها
والاخرى وتسمع بها الذين كملوا في سؤل ولا يسلوا في سؤل
دعوتك فاجبتني وبك فاعطيتني ودعوتك ليك فمحييتني
بليحتني وقرحت ليك فكلبتني يا الله فصل على كل شيء
ورزولك وتبليكت وعلى اليد العتيبة الظاهر من اجتهادنا
فما لك ومقدنا خطا انك واجعلنا لك شاكين ولا لآلات
فكرت من امرنا من باربع العالمين يا الله من سلك فعدت وعدت
فكفر وعصى فسر واستغفر فمقرنا غابة وعقبنا الراعيين ففقدنا
اكل الراعيين يا من ساطع كل شيء على ووسع السبلين رافة
ورحمه وحيا الله انما نوحنا اليك في هذه العتيبة التي نلحقها
وعظمنا محنتنا بديكت ورزولك وتبليكت من قلوبنا واهلنا
على وحيدنا اللهم فصل على البهيرو الكبر والبر والبر والبر
على السبلين وصنعت من الدنيا الذين الله فصل على محنتنا
كلنا فوكلنا فصل في ذلك يا عظيم مثل علبه وعلى النكاح العتيبة
الظاهر من اجتهادنا ونكسنا بوقوعنا لعلنا لا نكسنا
بشوقنا للفتان واجعل لنا في هذه العتيبة نصيبا في كل شيء
فرضه ونور الهدى من رزولك وتبليكت وعظمنا محنتنا
لعلنا ونزولك في خطا يا ارحم الراحمين اللهم اقبلنا في هذا اليوم

فطين من عظم من رزولك وتبليكت ولا تجعلنا من العتيبة ولا علبنا
من رزولك ولا علبنا ما نؤيدك من فضلك ولا نؤيدك ناخا ربي ولا
ون يا ليت نظر من رزولك ولا تجعلنا من رزولك وتبليكت ولا علبنا
ما نؤيدك من علبنا يا ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
اليك اقبلنا من رزولك وتبليكت ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
مستسكا واكمل لنا علبنا واعطنا اللهم علبنا وعظمنا مددنا
اليك اقبلنا من رزولك وتبليكت ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
هذه العتيبة ما سألنا الله واكسنا ما استسكناك في كل شيء
لنا سؤل ولا رزولك وتبليكت ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
على علبنا هذا ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
واجعلنا من رزولك وتبليكت ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
واجعلنا من رزولك وتبليكت ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
لنا دوتنا اجتهادنا ولا نكسنا مع الهالكين ولا نصير في علبنا
ورزولك يا ارحم الراحمين اللهم اجعلنا في هذا الوقت من سؤل
فاعطيتنا في كل شيء رزولك وتبليكت ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
دوتنا كلبنا فمقرنا له يا ذا الجلال والاكرام اللهم اجعلنا وسؤلنا
واجعلنا ما قبل فمقرنا يا ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
بشوقنا للفتان واجعل لنا في هذه العتيبة نصيبا في كل شيء
ولا ما انكسولك علبنا فمقرنا لك العلبين الاكل في ذلك فمقرنا
عليك ووسعنا جلالنا فمقرنا لك وتبليكت ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين

20

عوان لا اله الا الله اعظم الحكيم ولا اله الا الله العلي العظيم
 شجاع الله ربنا العواجا السبع ونينا الا مهابن السبع ونابهم
 منهم محمد بن العرش العظيم واحمد بنورنا العالمين الله اعظم
 اعظم ولا اله الا الله اعظم الامم من اربابنا اعظم عليك وامرنا اعظم
 من مصلحتك مع ولا عكس وصيرونك الخالق واما الخلق واما
 المالك واما المملوك واما الرعية واما الصدة واما العبد واما
 الدليل واما العرفي واما الصديق واما الغني واما الفقير
 الله اعظم واما السائل واما العفو واما الظالم واما السائل
 لا اله الا الله اعظم الامم من اربابنا لا اله الا الله اعظم
 ولا اله الا الله اعظم العبد اعظم الحكيم ولا اله الا الله اعظم
 العظيم ولا اله الا الله اعظم العفو اعظم الحكيم ولا اله الا الله
 الا انت ما لي يوم الدين وانت الله الا الله انت منك مدد
 الخالق وابنتك عفو ولا اله الا الله انت تزلزل الارض وانت
 الله الا الله خالق البحري والفاوق انت الله الا الله خالق
 العرفي والسر واما الله الا الله انت اوجد الاحياء الصمد
 وتقدر ولا اله الا الله اعظم لك فهو احد وانت الله الا الله
 خالق السموات والارض والجن والجيم وانت الله الا الله انت المالك
 العبد ورس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر شجاع الله
 عا بغير كبر وانت الله الا الله خالق البارئ المصور

لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَنَحْنُ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَانْتَ الْغَنِيُّ
الْكَبِيرُ لَكَ مَا لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَلِيمُ الْبَاقِي الْوَكِيلُ يَا ذَا الْجَلَالِ
الْعَظِيمِ لَكَ سَائِجُ النُّجُومِ حُسْنُ الْاَلْبَاسِ الْعَطَلَةُ حَمِيضُ الْعَسَلِ
بَاطِلُ الْبَيْتِ بِرِجَالِ الْفَتَا حُلَاةُ الْوَجْهِ الْكَلْبُ بِفَيْعِ الْوَكَا
مُزِيلُ الْاَلْبَابِ مَنْ تَوَقَّعَ سَجَّ عَوَارِطِ عَجَلِ الْبَرِّ كَلْبٌ يَخْرُجُ مِنْ فَاكِ الْفَالِ
إِلَى الْوُجُوهِ سَيَالِ الْبَنَاتِ سَنَانِ وَبِجَالِ الْحُسْنَى قَدْ جَابَ
أَلْفُ اَلْفِ دَقِيقَةٍ فِي خَالِكَ وَعَلَوَتْ فِي خَلْقِكَ قَدَمُوتُ فَلَسْ دَرَكَتْ
تَحْتَهُ وَارْتَفَعَتْ قَابَسُ قَوْلِكَ عَنِّي تَرَى لَوْ اَرَى وَانْتَ مَا تَحْتَ الْاَكْثَرِ
فَالِ الْخَبَرِ وَالَّذِي لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ الْخَلْقُ لَكَ الْبُكَ وَالْأَنَّى
الْأَخْبَرُ وَالْأَمَلُ الْاَلَهِيَّةُ الْخَالِفُ الدَّيْسُ شَبَدُ الْغِيَابِ ذُو الْاَقْلَامِ
لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَلَيْسَ الْكَبِيرُ رُبِّعَتْ رَحْمَتُكَ كَلْبُ نَحْوِ وَارْتَفَعَتْ عَنَّا
وَلَا مَعْبُودٌ يَحْكُمُكَ وَلَكَ لَا تُخْبِتُ سَائِلُكَ اَنْتَ الَّذِي لَا رَافِعَ لَكَ
خَمْتُ وَلَا دَاخِعَ لَكَ رَفَعْتَ اَنْتَ الَّذِي اَلْفَتْ كُلَّ شَيْءٍ بِحِكْمَتِكَ
وَأَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَارَبُّتَ كُلَّ شَيْءٍ بِجَبَلِكَ وَلَا تُقِرُّكَ
عَنِّي بِعِلْمِكَ وَلَا تَمْنَحُ عَنَّا عَنِّي اَنْتَ الَّذِي لَا يَجُوزُ لَكَ مَا يَرَاكَ وَلَا
يَرْتَفِعُ صَرْعُكَ وَلَا يَجِي قَبِيلُكَ اَنْتَ عَالَمٌ قَهْرٌ وَمَلَكٌ
قُدْرَتٌ وَجَلَلٌ خَبِيرٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ ظَهْرٌ عِلْمٌ عَاقِبَةٌ
الْأَعْيُنُ وَمَا عَنَّا اَشْدُّ رُؤُوسًا مَا تَحِلُّ لَكَ الْوَقْتُ وَانْتَ عَظِيمُ الشَّيْءِ
الْاَسْمَاءُ وَانْتَ ذُو كُلِّ شَيْءٍ عِنْدَكَ هَيْدَا اَنْتَ الَّذِي لَا تَقْنَعُ

كَذَلِكَ وَلَا تُخْبِتُ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ اَنْتَ الَّذِي لَا يَفْعَلُكَ مَا فِي
بُجُورِ صِيَالِكَ مَا فِي حُجُومِ الْوَالِدِ وَلَا يَفْعَلُكَ مَا فِي حُجُومِ الْوَالِدِ عِلْمًا
فِي حُجُومِ صِيَالِكَ اَنْتَ الَّذِي كَرَّمَكَ فِي مَلَكِكَ وَلَمْ يَفْعَلْكَ مَا فِي
جَبْرِ وَانْتَ اَنْتَ الَّذِي عَلَّمَ كُلَّ شَيْءٍ مَلَكًا وَمَلَكٌ كُلُّ شَيْءٍ بِالْوَ
اَنْتَ الَّذِي مَلَكْتَ السَّمَاوَةَ بِعَدْرِكَ وَاسْتَعْدَمْتَ الْاَدْوَابَ بِعَدْرِكَ
وَلَكَ اَنْتَ الَّذِي قَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِوَالِدِكَ وَعَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُسْنِكَ
اَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَطَاعُ كَذِبُ وَصْفِكَ وَلَا تَنْفَعُ الْمَا عِنْدَكَ اَنْتَ
الَّذِي لَا يَصِفُ الْوَاحِدُونَ عَظَمَتِكَ وَلَا يَسْبِغُ الْكَلِمَاتُونَ قَبُولَكَ
اَنْتَ هَيْدَا اَلَمْ يَأْفِكْ اَلْوَاحِدُونَ وَهَدَى رَحْمَةُ الْوُفُورِ هَيْدَا اَنْتَ الَّذِي
لَا يَجْهَلُكَ سَائِلٌ وَلَا يَفْعَلُكَ نَاقِلٌ وَلَا يَسْبِغُ مَدْحُكَ مَا دُحِ وَلَا
قَابِلُ اَنْتَ الْكَافِرُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُتَوَكِّلُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَافِرُ
بِمَدْحِكَ اَنْتَ الْوَاحِدُ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يُولَدُ وَلَا يَمُوتُ وَلَا يَكُنْ لَكَ
شُعْرًا اَحَدٌ وَلَا تَخْلُقُ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا السَّمَوَاتُ وَمَنْ فِيهَا
لَكَ وَالْاَرْضُونَ وَمَنْ فِيهَا لَكَ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى اَلَمْ يَجْعَلْ
لَكَ كُلَّ شَيْءٍ وَاسْطَ يَدَيْكَ اَوَانَتُكَ بِدَلِّ الْخَلْقِ مَا شَاءَ اَوَانَتُ
تُسَلِّحُ مَا تَقْتُلُ وَمَا يَسْتَلُونَ وَانْتَ الْعَظِيمُ الْمُبَارِكُ وَانْتَ الْغَنِيُّ
وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي
وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي
اَنْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي وَانْتَ الْبَاقِي

2

فجاء ملك بهما الغلوب واكتد بهما القواحي فصببت لآكله
خلت الاضياء ويكول المناجر والعلو من اهلك مفضل
الضرع من الصلابة والهند من من هذبت والخلال ما اكل
والحر من العرق والبن من ما شربت والامرا فصببت ففحق
لا يضي عليها الهامات الاول فلبس ثيابك في وقت الاخر
فلبس بعدك في وقت الظلم والظلم في وقت في وقت البان
فلبس في وقت في وقت العز والحكم في وقت في وقت العز
اللبس والظلم ويكول مناجر النسر والعصر ويكول مناجر
العصر المحلان ويكول مناجر الدنيا والاخر ويكول
مناجر العز والحبوب ويكول مناجر النسر في وقت في وقت
والعصر في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت
عند او خطا او عاين انك على فصل في وقت في وقت في وقت
سما في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت
عليك يا حسن ما اقدر عليه وشكره في وقت في وقت في وقت
من في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت
وعلى جميع فاعلم في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت
الامم في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت
ما اراك في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت
والاخرين في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت في وقت

29

五

[illegible]

[illegible]

السماوات والأرض أصلياً لله تعالى وأصلياً لله تعالى وأصلياً لله تعالى
 وأصلياً لله تعالى وأصلياً لله تعالى وأصلياً لله تعالى وأصلياً لله تعالى
 من هذا إلى أن الله تعالى قد خلق كل شيء من أجل عباده
 فصل الثامن في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل التاسع في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل العاشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الحادي عشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الثاني عشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الثالث عشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الرابع عشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الخامس عشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل السادس عشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل السابع عشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الثامن عشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل التاسع عشر في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل العشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الحادي والعشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الثاني والعشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الثالث والعشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الرابع والعشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الخامس والعشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل السادس والعشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل السابع والعشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الثامن والعشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل التاسع والعشرون في بيان ما في الدنيا من الخير والشر
 فصل الثلاثين في بيان ما في الدنيا من الخير والشر

○

[illegible]

2

صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَلَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَهُ وَقَاتِلَاتِهِ
 وَنَسَبَهُ خَنَزِيرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْبَاعَهُمْ وَآثَاعَهُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْخَبْرَ
 لِقَائِهِ بِالْكَافِرِينَ مِنْ قَاتِلِكُمْ أَنْبِيَائِ اللَّهِ وَالْإِسْلَامِ هُمْ أَنْتَ الْأَعَزُّ
 بِأَمْلَؤَلَايَ يَا الْحَقُّوْقُ يَا الْحَقُّوْبُ أَنْتَ أَسْلَمَ عَلَيْكَ بِأَمْلَؤَلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ
 مُحَمَّدٌ عَلَى السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَمْلَؤَلَايَ يَا أَعْيُنَ اللَّهِ الْمُحْسِنِينَ مُحَمَّدٌ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَمْلَؤَلَايَ يَا الْحَسَنَ وَمُوسَى عَلَى السَّلَامِ عَلَيْكَ
 بِأَمْلَؤَلَايَ يَا الْحُسَيْنَ عَلَيَّ وَمُوسَى السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَمْلَؤَلَايَ يَا
 جَعْفَرَ مُحَمَّدٌ عَلَى السَّلَامِ عَلَيْكَ بِأَمْلَؤَلَايَ يَا الْحَسَنَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ بِأَمْلَؤَلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُحَمَّدٌ عَلَى السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَلِيَّ
 يَا أَسْفَلَ الْعِلْمِ يَا أَحْسَنَ خَاصِمِي الْإِنْسَانِ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى
 عِزَّتِكَ الظَّاهِرِ وَالظَّاهِرِ بِأَمْلَؤَلَايَ كُتُبُوا شَعْنَهُ عِنْدَ اللَّهِ
 خَطِّ قَوْلِي وَحَقِّ مَايَ سَنَتْ بِالْيَلْبُوطِ الْوَيْلَ لَكُمْ وَأَتَى أَعْرَافَكُمْ
 بِمَا أَتَى أَوْلَادَكُمْ وَفِيهِمْ الْغَيْبُ وَالظَّالِمُونَ وَالْأَرْبَابُ وَالْمُطْرِقُ
 بِأَمْلَؤَلَايَ أَنْتَ أَسْلَمَ عَلَيْكَ يَا كَرِيْمُ يَا بَلِيغُ عِلْمِي وَعِلْمِي خَالِدًا
 قَوْلِي وَالْأَكْثَلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَكُمْ خَالِيكُمْ وَطَائِفَتُكُمْ
 وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْبَاعَهُمْ وَآثَاعَهُمْ وَأَمْلَ مَذْفُوعِهِمْ وَيَوْمَ اللَّهِ وَأَلَمَ
 بِهِمْ أَلَمَ اللَّهُ فِي تَعْلِيْقِهِ وَكَفَى فِي تَعْلِيْقِهِ وَأَسْمَدَ عَمَلَهُمْ
 اللَّهُ قَلْبُ بَوَالِيهِمْ وَعَلَيْهَا وَالْأَكْبَرُ مَنْ ذُو تَعْلِيْقِهِ وَالْقَائِمُ عَمَلُهُ
 حَرْبُهُ وَالْأَرْبَعَةُ الْأَمْثَلُ مَنْ تَعْلَلَتْ أَنْ يَمُوتَ مِنْ أَعْلَانِهِ

29

[illegible]

15

[illegible]

五

[illegible]

23

[illegible]

قبول کرد و بفرمان ازین روز تا روزی که داشت و در این روز حضرت شمس
 در روزی که از او میفرمود که بایستد این روز را بفرمان حضرت روزی که داشت
 و در این روز حضرت علی بن ابی طالب و حسن و حسین و محمد بن ابی طالب
 که در این روز از ایشان بفرموده شد که در این روز داشت و در این روز حضرت
 رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم و جانشینان خود که در این روز
 حضرت و وصایا و امیران و اهل بیت و جانشینان و روزی که داشت
 این نعمت را روزی که داشت و این روزی که داشت و روزی که داشت
 و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 که خدا از مؤمنان خوش شود و بگوید که این شیطان بر شما نازل
 میشود و گوید که این را باین حدیث قبول است که گفت روزی که داشت
 در این روز حضرت علی بن ابی طالب و حسن و حسین و محمد بن ابی طالب
 در این روز حضرت و وصایا و امیران و اهل بیت و جانشینان و روزی که داشت
 حضرت و فرمود که در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 مشهور است از ایشان که در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 هست که این غشت از این طلاق و بختی که در این روزی که داشت و روزی که داشت
 هزار و بیست و یک روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 و تا کس شک و گمان نیست و در این چهار روزی که داشت و روزی که داشت
 و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 هست که از این نوع موهبها و بران درختان مرغان خوشی که از ایشان هستند

بهای آنها از میزان بهایست و با اینها از این نوع نعمتها و از این نوع
 بهایست که چون روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 از اینها و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع
 کنند و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 ملائکه که در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 و در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 سید المصطفی و در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 و در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 بشود که در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 نامش از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع
 از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع
 السلام باشد و در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 نگاه میکنند سالها از اینها و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع
 اینها را از آنکه در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 که در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 بهیچ وجه و احسان که در این روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت و روزی که داشت
 مؤمن و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع
 چنانچه با اینها و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع
 از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع و از این نوع

شهر

روز و منی و اطوار و ابد ثواب کمی دارد که غنای اطعام دهده که
غنی خای خنده زگر است و ثواب کمی دارد که طعام دهده و آب
باهن عده که منکر شش از پیبران و او گسای ایشان و شش پدان
و حاکم از ادراک اسلحط و یکده که در این روز صدقه کنند و بر
است با صد هزار درهم که روز و غنای هر یک صدق کنند پس فرمود
که شاید که گنجی که خدا را روزی خلق کرده است که من متش از این روز
بیشتر باشد نه والله نه والله و الله و ثواب دیگر فرمود که
نوز اش را بر است با شصت هزار انعامهای هر یک که روزی یک
فرمود که روز عید و سر و شاد است و یک صد معیاری است
محمد منقول است که گفت در روز عید غنای دیگر فرمود که حضرت
امام رضا علیه السلام فرمودم و انحضرت در آن روز غنای
خودشان و احباب خود را جمع کرد و بود ایشان را نگاه داشتند و
کرد و شب اطوار کنند و غذاهای ایشان طعام و زرها و خلعها
فرستاده بود حتی آنکه شش نفر فرستاد و بایشان خلعهای
خاص شصت فرمود و ملازمان و خدمتکارهای خود را جامههای
بسیار نفیس پوشانید و بود و خصلت این روز برای مردم نقل است
از جمله آنکه گفت که در غرض از اسالیح خلاف حضرت امام المظفر
علیه السلام روز جمعه با عهد غدیر و دیگر جمع شدنند پس
این صحت که از روزی که شش گشتن و بیشتر به لا رف و خطبه

13

وَمِنْ أَشْكَتْ نَبِيَّهُ فَصَلَّىٰ آمِينَ رَبَّنَا فَاجْعَلْنَا ذُرِّيَّتَكَ مِنَ الْإِبْرَاهِيمَ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ
عَلَيْهِ وَجَعَلْتَ سَلَامَةَ الْإِسْلَامِ عَلَى أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَضَعْتَ
فِيهِمْ دِينًا وَجَعَلْنَا مَوَاطِنًا وَفِيْنَا وَقَدْ دَنَا وَذَاعَيْنَا وَذَابَ
الْأَعَامُ وَحَرَّ أَعْلَى السَّعْيِ وَجَعَلْتَ الْبَيْضَانَ رَسِيْلَكَ الْفَقْرَ
إِلَيْكَ عَلَى جَبَرٍ قَوِيٍّ وَمِنْ أَشْكَتْ وَجَعَلْنَا نَشْرَعًا بِمَنْ كُونُ
وَأَعْلَى الْقَدْرِ الْإِسْلَامَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ
وَالْجَنَابِ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَالْكَذِبُ وَالْأَمْرُ بِالْكَافِرِ
لَقَدْ بَنَى الْعَالَمُ حَقِيْقَةً اللَّهُمَّ مَا لَمْ يَشْهَدْ بَابُ عَبْدِكَ وَالْهَادِي
بَعْدَ نَبِيِّكَ النَّبِيِّ وَالْمَنْبَرُ وَحَرَّ أَعْلَى السَّعْيِ وَأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَقَامَ الْفَرِيقَيْنِ وَجَعَلْتَ الْبَابَ لِقَاءَ وَلِيَاكَ الْخَيْرِ جَعَلْتَ
فِي خَلْقِكَ وَالْإِسْلَامِ بِالْقُرْآنِ فِي رِيْكَ وَدَنَا بِبَيْتِكَ وَنَشْرَعًا
عَلَيْكَ وَأَمْرًا لِمَنْ أَوْفَىٰ دِينًا وَفِيْنَا قَوْلَكَ
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مِنْ بَيْتِكَ خَلْقِكَ وَوَضَعْتَ شَاوِدَ الْإِسْلَامِ عَلَى
وَالْوَسْطَىٰ نَبِيَّةَ وَالْمَوْجِبَ الْإِسْلَامَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَالْحَقُّ
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنْ عَلَيْنَا أَمْرًا لِمَنْ جَعَلْتَ وَإِلَيْكَ
الْإِسْلَامُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَوَضَعْتَ دِينَكَ وَجَعَلْتَ رَسْمًا
عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَوَضَعْتَ خَلْقَكَ وَقَوْلَكَ الْحَقُّ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ
لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

4

[illegible]

32

[illegible]

22

[illegible]

تاریخ

[illegible]

هذا المقام المحمود الذي انما قد بلغه وذلك اننا على ما في الجليل
 من اقبل بغير غيبنا الضاد من عنان الذين غصمهم من من الغيو
 القتال وسلاحي الاموال يحصم اقبال الاسلام وظهوره من كل اهل
 الاقطار ويقتل اهل الجحود والظلم والظلم والظلم والظلم والظلم
 قتالهم واما ما يدعون من انهم قد قتلوا على محض واليهم الذين اغتصبوا علينا
 طاعتهم وعقدت بين دعايا ولا اله الا الله واسكنوا مناهم ومننا
 ما في ايدى الله ورسوله من اهل البيت الذي قد قتلوا ما قتلوا على الله
 وما اضرناه ولا نضرنا غدا افضل الا انهم ما اضرنا طاعتك وتبذل وسعة
 لهم ولا يخرج رسالنا الا لك والحق فيهم في افسادهم عليك وعلى الجحود
 وصبيهم والها دم من بعدك الى دينهم والدين سنة على الدين القريب
 صلوات الله عليكم وصل على الامم من بيننا قتلوا الضاد من الذين قد
 صلت طاعتهم بظلمتكم واذ نزلنا بيننا عليهم ذرا الكرامه والكرامه
 الراحمين لانهم قد قتلوا الاحباب الكرام والعباده يوم انما صلت الله لهم
 لبعثناهم شفاعة فاستأنت بحق ذلك المقام المحمود والهمم المحمود
 ان تعزلي وتوب على انك انما انما القوام الربيع لانهم اهل الجحود والظلم
 وجبتهم ولايتك وهي المحرم اهل طاعتك وقرعها وانضاضها و
 اوداها لانهم قد صلت عليهم واخرجنا من مواضعنا الجحود والظلم
 الاخير بولاهم واودوا سمورنا لامين من القوم القساة يوم
 واقبلوا بغير غيبنا من اهل البيت واهل البيت اهل البيت واهل البيت

ما خرجنا من بين يديك وذكروا على من تعظيم شأنك وتعالى
 انما انما وتلك الامم والذين اغتصبوا من طاعتك والهمم ان
 بجوابك والوحيان بفتح عليك فاذك فاذك فاذك فاذك فاذك فاذك
 وذلك انهم على قوسيدك وهذا قد يكون على امرك وتعالى على امرك
 وتعالى ما اشكل على عبادك وما بالبحر من اهل البيت وتعالى على امرك
 طاعتهم بغير غيبنا من اهل البيت وتعالى على امرك وتعالى على امرك
 الا انهم قد قتلوا على محض واليهم الذين اغتصبوا علينا
 طاعتهم وعقدت بين دعايا ولا اله الا الله واسكنوا مناهم ومننا
 ما في ايدى الله ورسوله من اهل البيت الذي قد قتلوا ما قتلوا على الله
 وما اضرناه ولا نضرنا غدا افضل الا انهم ما اضرنا طاعتك وتبذل وسعة
 لهم ولا يخرج رسالنا الا لك والحق فيهم في افسادهم عليك وعلى الجحود
 وصبيهم والها دم من بعدك الى دينهم والدين سنة على الدين القريب
 صلوات الله عليكم وصل على الامم من بيننا قتلوا الضاد من الذين قد
 صلت طاعتهم بظلمتكم واذ نزلنا بيننا عليهم ذرا الكرامه والكرامه
 الراحمين لانهم قد قتلوا الاحباب الكرام والعباده يوم انما صلت الله لهم
 لبعثناهم شفاعة فاستأنت بحق ذلك المقام المحمود والهمم المحمود
 ان تعزلي وتوب على انك انما انما القوام الربيع لانهم اهل الجحود والظلم
 وجبتهم ولايتك وهي المحرم اهل طاعتك وقرعها وانضاضها و
 اوداها لانهم قد صلت عليهم واخرجنا من مواضعنا الجحود والظلم
 الاخير بولاهم واودوا سمورنا لامين من القوم القساة يوم
 واقبلوا بغير غيبنا من اهل البيت واهل البيت اهل البيت واهل البيت

اَقْبَلْتُمْ لَنَا دِيَارًا وَهَلَا وَتَمَرْتُمْ بِنَا بِالسَّيْرِ لَكُمْ قَرَابَةً فَكُنَّا كَالْجَنَّةِ
قَارُونََ شَعْنًا عَمَّ مَن مِّنْهُمْ يَحُولُ حَاثِيُونَ فَمَا لَنَا مِنْ شَاغِبِينَ وَلَا نَحْنُ
حَبِيرٌ وَلَا جَعَلْنَا مِنْ رَّاغِبِينَ الْمُصَدِّقِينَ لَكُمُ الْمُنَظَّرِينَ لَا يَحْمِلُهُمُ
الْثَّاقِيلُ يَتَالَى شَعْنًا عَمَّ وَلَا تَحْمِلُنَا بَعْدَ ذِي هَدْيٍ هَبْنَا وَهَبْنَا لَنَا
لَقَدْ نَلَّكَ رَحْمَةُ الْاَلَانَا لَوْ مَا سَابَقَ مِنْ رَّبِّ الْعَالَمِينَ لَمْ يَكُنْ حَالُكُمْ
بَنِيَّاتٍ وَعَلَى تَحْبِيهِ وَبِحُسْنِ اِهْلِي الْوَرَعِينَ وَبِقِلَادِ الْغَارِقِينَ وَعَلِيمِ
الْمُتَعَدِّينَ وَتَالِي الْخَلْقِ اَلَا كَيْفَ يَكُونُ الْاَلَمُ بِرَأْسِ الْاَكْبَرِينَ وَ
بِأَمْرِ اَللّٰهِ تَعَالَى اَلَيْسَ الْمَسَابِلُ قَطْرًا لِّرَوْحَاتِ جَنَّاتٍ اَلَا يَرَى
سَائِحَاتٍ مُّجِئَاتٍ يُغْنِيْنَ عَنْهَا لَوْنُهُنَّ عَنْ اَلْوَانِ اَلَا يَتَذَكَّرُ
اَلَنْ يَكُنْ لَّوْنُهَا نَارًا وَنَارُكُمْ تَكُونُ لَكُمْ نَارًا اَلَا يَتَذَكَّرُ
لَعْنَةُ اَللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ اَلَا يَوْمَ اَلْاَوَّلِ اَلْاَوَّلِ اَلْاَوَّلِ اَلْاَوَّلِ
خَاءَ وَالْمُؤْتَرَا الْعُتُورُ بَعْدَ خَيْرِ الطُّلُوعِ وَمَنْ شَكَرَ اَللّٰهُ سَعَتْ
حَالُ اِيَّيْ وَمَنْ شَكَرَ بِيَضْلِهِ مَعَادُ اِيَّيْ وَاقْرَأْ كِتَابِيَا قَبِيْ اِيَّيْ
مَوْلَى الْاَوَّلِ وَمَنْ كَرِهَ الْاَصْنَافَ وَمَنْ لَمْ يَأْخُذْ فِي اَللّٰهِ فَوَيْلٌ لَّكَ
صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ الْفَارُوقِ وَلَا اَوْرَقَتْ اَلْاَفْجَادُ
وَعَلَى الْحَيَّوْمِ الْمَشْرِقَاتِ مِنْ غَيْرِهَا وَالْحَيَّوْمِ الْاَوَّلِ اَلْاَوَّلِ اَلْاَوَّلِ
اِهْدِ عَالَمِيَّكَ سَبِيْلَ اِيْمَانٍ اَتَمَّ اَمْرًا وَدَكْرًا اِيَّامًا مَبْكِيًّا
بِهِمْ وَبِحَبْلِ اَمْنٍ وَشَهْرًا اَمْنًا كَدْرًا مَزِينًا كَرِيْمًا
اِيَّيْ دُرَّ شَانِ خَيْرِ اَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاعِلًا زَهْرًا اَوَّامًا حَسَنًا وَتَقَا

صبر

حَسَنًا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نَزَلَ شَيْءٌ سَبَّحَ اَنْكَرَ حَسَنًا وَحَسَنًا عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ بِمَا رَشَدَانِدُ وَخَيْرُ سَبْدٍ رَّسُلَ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
بِعِبَادَتِ اِيَّاهُ رَفِثَ اَلَمْ يَزِدْكُمْ خَيْرًا مِّنْ اَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاعِلًا
وَحَسَنًا وَحَسَنًا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَنْ يَكُونَ كَرْدًا اَوْ كَرْدًا اَوْ اَفْجَادًا
وَهَمْدًا وَرُزْنًا بِكَمَرٍ وَبِحُسْنِ غَايَةِ اَمْرٍ كَرْدًا اَوْ اَفْجَادًا
وَزَكَاةً اَوْ اَفْجَادًا مَعْدُومَةً اِيَّاهُ رَفِثَ اَلَمْ يَزِدْكُمْ خَيْرًا مِّنْ اَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ
كَدْرًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
كَرْدًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
اَنْ يَكُونَ اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
دَرْجَةً اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
بِرْطَانَتِ اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
رَسُولَ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
فَاعِلًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
خَانِدًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
مُسْلِمًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
طَعَامًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
وَسَارًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
دِيَارًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا
خَيْرًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا اَوْ اَفْجَادًا

دیگر از آن جور داشت و از آن که در هیچ کج بود بکر بخت و چون غول شدند
 افطار کنند ساقی را در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 بهشت می آید از آن که در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 است و در طعام و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 پس حضرت شام بخورده و از آن که در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 از او و کوشش و عرش خدا و بعد از آن که از اسلام طلب می آید
 خود را به عظمی دادند و با طعام نمودند و در وقت روز و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 باز حضرت سبقت الفاء و در وقت روز و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 گرفت و در آن سبقت و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 که از نماز و کشت حضرت و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 تا که از آن سبقت و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 ما را اسمی که در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 سابق و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 صبح شد و سوره که در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 سوره شان با بر قضا نمود که در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 شرف مستطیر و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 انما خلقکم لیسئلواکم عنکم و لا یغفرکم الا انکم فترین
 نیتا یوما عیوناً فکفر و لا یغفرکم الا انکم فترین
 که در میان و صدای که از اسلام طلب می آید

محبت آن از برای محض محبت خدا و سکن و پیش و اسم و بکر بخت
 در دل خود و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 برای رضای خدا و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 امام پس از روز قیامت و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 در روز قیامت و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 مایه ایشان تا اول شد حضرت رسول و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 ایشان را با آن شد که در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 و امام حسین علیه السلام را در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 مانند جوی که از میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 پس سبقت بود و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 متوفی از حضرت برای قاطره فرستاد که در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 ترید که در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 ساطع بود و در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 فرمود که ای فاطمه ایتر از کجا آوردی گفت که از جانب خدا آمده است
 خدا هر که را که خواهد روزی میدهد و حساب حضرت فرمود
 الحمد لله که از دنیا فرموده را در میان و صدای که از اسلام طلب می آید
 دیدم پس از آن تناول نمودند و تا وقت نماز از آن میخوردند و از آن

چنانکه دعای کریم را مستجاب کرد و شیخ مفیدین گفته که روز
 سیم محرم روز مبارک است و در آن روز حضرت یونس عیسی از چاه
 بر چنان آمد که روزی از او روزی دارد حق تعالی کارهای صعب را
 بر او آسان گرداند و خطاهای او را از او بگذراند و غفلت است که روز
 هشتم و دهم از روز نهار در زیر آفتاب است این روز را برای برکت
 و شفا است و مثل آنحضرت روزی است که شعله اندوا حاد است و شب
 در فضیلت است این روز و روزی از آن حضرت رسول است که اند
 و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در کتب معتبره
 این روز و خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و ایضا بنویسند
 علیهم السلام لعنه از برای برکت از وفات سال زادروزها شورا در خانه
 ذخیره میگردانند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام نقل
 که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشورا و در کار نیت
 حق تعالی حوائج دنیا و آخرت را بر او بر آورد و هر که روز عاشورا روز
 مصیبت و اندوه کرد و بپا داشت حق تعالی روز قیامت روزی از
 و نیز رو شادی او گرداند و بدین نشانه در پیشگاه او روشن کرد و دو
 هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز
 ذخیره کند خدا از ذخیره ناری او بسیار بگذراند و روز قیامت
 باین روز و عید با الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم السلام لعنه محشور
 کرد و نیز با یکدیگر روز عاشورا اعیان مشغول کاری از کارهای دنیا

نکرد و مشغول کرد و روزه و صیامت باشد و امر کند اهل خانه
 که بفرمایند آنحضرت را بداند و مشغول ما قرار باشند چنانکه در آن روز
 نیز از کار و کار و روزه و صیامت باشد و در آن روز اسباب از خود
 و اسباب بگذرد آنکه در روز کس و در آن روز بگذرد آنکه در
 اگر چه بیشتر است و در آن روز تمام ندارد و هر که یک روز مخصوص از
 روزی را بپوشد باشد که بپوشد با مثل آن را و واجب شده است
 اگر روزی از روز با یکدیگر و در آن روز از وقت در خانه و خبر نکند
 و مشغول شود و لعن نکرد و روزی از مرتبه بر تالان آنحضرت لعن کند
 و بگوید اللهم لعن من لعن من لعن من و در آن روز و در آن روز
 حضرت صادق علیه السلام که هر که در روز عاشورا از امر بگذرد
 سویم فلان و الله ما بعد بخواند و در آن نظر رحمت بسوی او بکند
 و هر که در آن نظر رحمت بسوی او بکند هر که او را عذاب نکند و در
 عاشورا نیز با یکدیگر احسان کند و بکند و در آن روز برای برکت
 اما در حسین و احباب او که در آن شب در محرابی گردانند و بیان
 نذر از کاران بپوشد تا صبح احسان گرداند و عبادت و تقرب سعادت
 شهادت هر که در آن روز در آن روز بپوشد و شهادت آنحضرت است که
 عاشورا و فضیلت و زیارت آنحضرت در شب و روز عاشورا است
 معتبر آنحضرت خداوند مقول است که هر که در شب عاشورا نیت
 شریعت آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت کند در روز قیامت

10

[illegible][illegible]

23

[illegible]

2

روزی که از افغان بیک از یوزی شملت و دیگر مغزها - و یوزی مکری و بابک
افغانی و بعد از آن از عصر تا شب که ساعت بیست و نوبت از آن بزرگداشتی
وقت شد که به طرف میدان از ایستگاه و در زمین می نغزاند اما بهت
دیوانه ایان ایشان فریاد بود که صاحب مصیبت در افغان حضرت
رسلان بود و اگر شخص دیگری نباشد با صاحب شخص از برای انظار
تعمیت گویند و این شخص به میدان که رسید که در پیش مبارک گشاد
اب دیده اش نشاند و این شخص فریاد کرد که بزرگوار که در این بزرگ
است که با غایب آن بزرگ می شود و بنده را از کشتن است و ظاهر او را
مالا که در پیش مصیبت در میان بزرگ و در یوزی و با بان بخت
و کس و در آن به بنده خانه شال از برای قتل از میان در وقت شد
پس چنان که غایب از برای با شخص عرض توضیح و در کس و دیگر
از هر دو کشت سلام بگویند و در کشت اول بعد از آن که شون قل
با اینها الکافون بخوانی و در کشت دوم شون قل و با صاحب
در دو کشت دوم و در کشت اول شون از برای بخوانی و در کشت
دوم شون از برای المناضون و اگر ایشان را ندان من شون که خوانی
پس بگویند در روز خود از این باب رخصه عقد سلفا حضرت و محامل
اوی و شهدا و حق و اولاد و امارت و اصحاب ایشان و اسلام
تعمیت و در صلوات قریشی و اولاد و شون که بر خوانان ایشان و در وقت
دیگر از برای مرتب ساعت که بر خوانان شخص که بر علی مرتب ساعت

99-100-101

[illegible]

عَلَى ظَعْنِكَ وَلَا يَأْتِيهِمْ وَنَحْنُ نَعْبُدُكَ وَمُؤَلِّمِيهِمْ وَأَعْنَاهُمْ وَالْحَمْدُ
الْحَمْدُ عَلَى الْأَذْفِ مِنْكَ وَالْحَمْدُ لَكَ يَا مَسْهُودَهُ وَأَوْفَاءَهُ
مَحْمُودَهُ مَسْهُودَهُ نُوْشِكُ فِيهَا قُرْآنَهُ وَمُوجِبُ فِيهَا عَيْبَهُ
وَنَحْنُ نَعْبُدُكَ يَا مَوْلَانَا يَا مَنْ فِي كِتَابِكَ الْكُتْلُ قَالَ كَلْتَ
كَلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَعَدَا لَكَ الْبَرُّ مَتَا مَنَّاكُمْ وَعَدَا لَكَ الْإِسْلَامُ
لَا يَسْخَطُكُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخَفَّتِ الْبَرِّيَّةُ مِنْ قُلُوبِهِمْ
لَهُمْ بِهِمْ الَّذِي أَنْصَرَفَ عَنْهُمْ وَلَهُمْ بِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ خَوْفَهُمْ
أَمَّا عِبَادُكَ لَا يَسْخَرُونَ مِنْكَ بِشَيْءٍ إِلَّا أَنْتَ مَا كَيْفَ تَعْلَمُ
يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ كِتَابُكَ الْعِزَّ إِلَّا مَوْلَا وَاجِدُ يَا أَسَدُ يَا حَقُّ الْبَرِّ
وَأَنَا يَا الْحَيُّ عِبَادُكَ الْخَافَةُ مِنْكَ وَالزَّاجِعُ إِلَيْكَ لَسْنَا نَلْذِكُ
الْمُفْسِلُ عَلَيْكَ الْوَجْهُ إِلَى فِرْعَانَ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
إِلَّا الْبَاقُ لِلَّهِ مَقْبَلُ ذَعَابِي وَاسْمِعْ نِدَائِي يَا الْحَيُّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
وَتَجَوَّاهِي وَاجْعَلْ عَمَلِي رَحْمَةً عَلَيْكَ وَقِيلَتِ لَكَ وَتَجَوَّاهِي
رَحْمَتِكَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَبِيرُ يَا مَوْلَانَا يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ
مَحْمُودِي وَالْمَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ
مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
وَيُسَلِّمُكَ وَمَا لَكَ كِتَابُكَ وَمَحْمُودِي يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ
الْكَامِلُ وَلَا تَهْزُبُ بَنِي وَبَنِي مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْ يَا مَوْلَايَ مَرْبِي عَمَلِي وَجِلِّي وَفَاعِلِي وَ

الْحَمْدُ وَالْحَمْدُ يَا مَوْلَايَ الطَّامِعُ الْخُجْبَةُ وَمَسْبُورُ الْقَتْلِ
وَيَعْبُدُكَ وَالرَّضَا بِسَيِّدِهِمْ وَالْإِسْلَامُ بِطَرِيقِهِمْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ
بِرَّيْعِيهِمْ يَوْمَ وَطَرِيفِ رُؤْيَى خُودِ لَارِخَاكَ كُنَّا رُؤْيَاكُمْ يَا مَنْ
يَعْبُدُكَ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
سَكَنُوا قَبْلُ يَا مَوْلَايَ قَرْنَهُمْ وَقَرْنَهُمْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
رَحْمَتُكَ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
الْحَمْدُ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
يَا الْحَيُّ وَسَيِّدِي خَيْرُ مَا إِلَيْكَ يَجُودُكَ وَكَسْرُكَ بِطَرِيقِ
أَهْلِي وَالطَّامِعُ وَالْخُجْبَةُ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
ذَلِكَ لَكَ تَعْلَمُ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ
وَتَعْبُدُكَ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
سَكَنُوا قَبْلُ يَا مَوْلَايَ قَرْنَهُمْ وَقَرْنَهُمْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
الْبَرِّيَّةُ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
كُنْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
وَفِي يَدَيْهِ خُودُكُمْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
دَعَاؤُكُمْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
حَقِّعَالِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي
بِهِ حَقِّعَالِي يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ مَحْمُودِي

مستطیل

عَلَّمْتُ الْإِسْلَامَ فِي سَائِلِ الْأَسْطُفِ الْمُوَيْبِينَ وَالسَّلَاطِينَ وَقَدْ أَقْبَلَ
الْمَسْأَلَةَ جَمْعِي فِي مَسْأَلَةِ الْأَرْبَعِينَ قَدْ أَقْبَلَ إِلَيَّ الْبُكَارَ رَاجِعًا
وَصَلَاوَاتُهَا شُورِي كَانَتْ وَنَحْنُ بِأَنْدَ عَالَمَتْ وَعَلَى الْإِيمَانِ الْكَلْبِ بَيْنَ
الْحَبِيبِينَ وَعَلَى قَدْ أَجَبَ الْحَدَاوِ الْهَدْيِيْنَ تَاسَلَامَ عَلَيْكَ
بِأَمْلَايَ عَالَمَتِهِمْ وَعَلَى دَوْلَتِهِمْ وَعَلَى الْإِسْلَامِ وَعَلَى بَنَاتِكَ
وَعَلَى قَوْمِكَ الْكَلَامَ الْفَرَحِيْنَ رَحْمَةً وَوَسْوَاسًا وَوَسْوَاسًا وَنَحْنُ كَالْإِسْلَامِ
عَلَيْكَ بِأَمْلَايَ أُنَابَعِيَّةً بِأَمْلَايَ خَالِي الْيَقِينِ وَبَيْنَ سَيِّدِهِ
الْوَصِيِّ وَبَيْنَ سَيِّدَتِهِ نِسَاءَ الْعَالَمِينَ تَاسَلَامَ عَلَيْكَ بِأَمْلَايَ
بَيْنَ الشَّهِيدَاتِ أَلَا الشَّهِيدَاتِ الْكَلَامَ بَلَّغْتَنِي فِي
مَنْبَأِ الشَّاهِدَةِ فِي مَنَّا الْيَوْمَ فِي مَنَّا الْوَقْتُ فِي مَنَّا الْوَقْتُ
خَيْرٌ كَثِيرٌ وَسَلَامًا وَسَلَامًا اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةً اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
بَيْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الشَّهِيدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُخْتَلَا
مَا أَشْكَلُ الْبَلَّ وَالْعَالَمَ الْإِسْلَامَ عَلَى الْحَبِيبِينَ عَلَى الشَّهِيدِ
الْإِسْلَامَ عَلَى عَلِيٍّ الْحَبِيبِ الشَّهِيدِ الْإِسْلَامَ عَلَى الْعَبَّاسِيِّينَ
الْمُوَيْبِينَ الشَّهِيدِ الْإِسْلَامَ عَلَى الشَّهِيدَاتِ وَالْإِيمَانِ الْمُوَيْبِينَ
الْإِسْلَامَ عَلَى الشَّهِيدَاتِ وَالْإِيمَانِ الْإِسْلَامَ عَلَى الشَّهِيدَاتِ وَالْإِيمَانِ
الْحَبِيبِ الْإِسْلَامَ عَلَى الشَّهِيدَاتِ وَالْإِيمَانِ الْإِسْلَامَ عَلَى الشَّهِيدَاتِ وَالْإِيمَانِ
عَلَى سَيِّدَتِهِمْ بِأَمْلَايَ الْيَوْمَ بَيْنَ الْيَوْمِينَ الْكَلَامَ حَتَّى لَمْ يَخْلُ وَ
الرَّحْمَةُ بِأَمْلَايَ خَيْرٌ كَثِيرٌ وَسَلَامًا وَسَلَامًا عَلَيْكَ

من الشاؤفة فقام من العباد وخطبهم من الدابة وعظمت من
 الأخطاء وسجعت في عظمة على شاملك من الأوصياء فما عذر
 في الأداة وسع النج وبنك منجيت منك ليس من عينا ذلك
 من الجحيم الذي خرج الضلالة وقادوا وعلقت من غيرة الدنيا
 ووقع خطبها بالأكزالي الأذل وشربنا غيرة ما لعن الأوكس في عقر
 وترقى في صواء وأعطيت وأعطيت فيك وأطاع من عينا ذلك
 أملا ليعتاق والحقاق وحملنا الأذوال المستوجب من الشاؤفة
 فيك منابر المحمدي سخط في عا ضلالت دسما وسجعت
 جريئة الأهم في العظم لعنا وبيا وعلقت من عذابا أبها الشك
 على بك ما من رسول الله السلام عليك ما من سبها الأوصياء
 الشهدا لك ما من الله وابن أمية عشت سبها وصفت
 جديدا وركت قبيد مظلوما شهدنا والشهدا لك ما منك منا
 وحكك ومهلل من شد لك ومعدت من قتلك والشهدا
 أنك ومجت بوجه الله ورجا هدي في سبيل الله حتى أشكك في
 فاعن الله من قتلك ولعن الله من قتلك ولعن الله من قتلك
 بملك في حديث به الأهم في الشاؤفة من قتلك واللا وعذر
 من عاذا ما في أنت وأج ما من رسول الله الشهدا أنك كنت
 في الأضلايا الشاؤفة والأوصياء الظاهرة في شاملك الجاهل
 بأخبارها وركت شاملك للشاؤفة من شياؤها والشهدا أنك

من عاذا الدين ما ركا في السليبين ومقتل المؤمنين والشهدا أنك
 الشهدا لك ما من الأهم في الشاؤفة من قتلك واللا وعذر
 في الأداة وسع النج وبنك منجيت منك ليس من عينا ذلك
 من الجحيم الذي خرج الضلالة وقادوا وعلقت من غيرة الدنيا
 ووقع خطبها بالأكزالي الأذل وشربنا غيرة ما لعن الأوكس في عقر
 وترقى في صواء وأعطيت وأعطيت فيك وأطاع من عينا ذلك
 أملا ليعتاق والحقاق وحملنا الأذوال المستوجب من الشاؤفة
 فيك منابر المحمدي سخط في عا ضلالت دسما وسجعت
 جريئة الأهم في العظم لعنا وبيا وعلقت من عذابا أبها الشك
 على بك ما من رسول الله السلام عليك ما من سبها الأوصياء
 الشهدا لك ما من الله وابن أمية عشت سبها وصفت
 جديدا وركت قبيد مظلوما شهدنا والشهدا لك ما منك منا
 وحكك ومهلل من شد لك ومعدت من قتلك والشهدا
 أنك ومجت بوجه الله ورجا هدي في سبيل الله حتى أشكك في
 فاعن الله من قتلك ولعن الله من قتلك ولعن الله من قتلك
 بملك في حديث به الأهم في الشاؤفة من قتلك واللا وعذر
 من عاذا ما في أنت وأج ما من رسول الله الشهدا أنك كنت
 في الأضلايا الشاؤفة والأوصياء الظاهرة في شاملك الجاهل
 بأخبارها وركت شاملك للشاؤفة من شياؤها والشهدا أنك

10

چهارم است و بعضی گفته اند که شاه با حضرت امام زین العابدین با عیال از
 وسط الارض مخفی بکربلا فرستادند از لشمار هزاران سوار و پیاده
 کرده باشند و این معجزات امام را و این درین باب بنظر رسید است
 بلکه بعضی از اوقات منافات با جهل و پندار و وحی که از امام است
 ظاهر می شود و آنست که اول کوی که از حجاب حضرت رسالت بزار است
 حضرت را شرف شد نمایان محمد الله انصاری بود و او در این روز
 رسید و انصاری را با شهدا زیارت کرد و چون جاری از کاین محراب
 بود و اسامی از امر عظیم را گواشت می توان دید و کتب منبر فضل
 زیارت حضرت شده باشد که درین روز شاهدی و بی دیگر داشته
 است که یک پناختی باشد چون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم
 ما بدرستی و مخصوص سببش غیب و نیست و مشهور میان علایای این
 است که وفات حضرت رسالت صلی الله علیه و آله در روزی است
 هشتم ماه محرم از قفس و شش طوس و جمیع دیگر گفته اند که شهدا
 امام حسن مجتبی علیه السلام نزد این روز واقع شد پس تمام راه
 قریبها پند و کویا روزی از این اشیاء از زردی و قوی و سادست
 و بر آنکه در میان عوام بلکه خواص خوشی همان شب نیمه انوار
 شهر کرد و در دو کتب عامه و خاصه چیزی که دلالت بر اینست
 نرسید و امامی در خوشی و طایق همان شب نیمه خصوصاً اینها
 شب نیمه انوار و وارد شدن است و چون آنها بنابر اسبابی که

4

تقصیدش و عیاناً مغلوب مذکور است و چون حقیقی اند
بیان مقدس بیافرازد که کاران منتظرند که گفته اند که گفته اند
که روز اول ما به هیچ الایست مستقیم که برای شکر از این
عظیمه و من بدارند و چون خدا در این روز و نوارت ذکر نکند
اما از این حضرت رسول صلی الله علیه و اله و حضرت فاطمه
در این روز است بجزای که بعد کور شد و شیخ طوسی که
مستجاب گفته که در روز اول آنها حضرت امام حسن عسکری
بهار ابرار است خود حضرت صاحب الامر علیه السلام تهنیه
جلیل امامت بزرگوار بدین نام دارند و امام عالمه دار در این
نیز است است و اما شیخ در فقه و کتب و محمد بن یحیی
و ابن احباب و شیخ مفید و غیر ایشان گفته اند که وفات حضرت
امام حسن عسکری در روز ششم آنها بود و در این روز زاری است
ند و امام است و اما روز وفات آنها مبداء میان علما است
و عامه در این وقت قتل عمر بن الخطاب علیه السلام است و
مشهور میان فقهیه است که قتل ائمه من در روز و بیست و
ششم ماه ذی الحجه واقع شده چنانچه صاحب اشان بان شد آنچه
بیش و معتبره گفته اند و مستند است و قول مؤلفان است
و از کتب معتبره چون معلوم میشود که چنانچه حال میان عوام
شعبه مشهور است قتل او در دوازدهم ربیع الاول واقع شده

و بنا بقایان جوی از خطایین ششده نینین به مشهور بود که است
و سپید ز کوار علی بن طاووس و کما بقایا لاشان نمود است
این با جویدون و فایض از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
که در ماست که تا مامون در روز نهم ماه ربیع الاول بدین احوال
متوجه شد است از منزل او چنان مضمون بدشو که شیخ شد
چنین با حقا و دلشده است که در دست خود این حدیث را تاویله
نمود است **پیچ** سید کر که در دست که تا مامون از ششده این هم
پوسته از روز و این سبب تعلیم و تکریم و ده اند و شافین و کوا
سید علی بن طاووس و کما بقایا لاشان نمود است
و روز این معنی حدیث این با مامون در دست چنانچه گفت است
که روایت کرد اند که حدیث این با مامون در دست چنانچه گفت است
بغداد است که روزی ما نماز عهده میکردیم که در باب قبل از خطب
علیه السلام و العذاب و فیه شهر و شهر و اسما و بنی اسحق
که از خواص اصحاب حضرت امام علی علیه السلام و امام حسن
عسکری علیه السلام بود و بعد از آن گفت حضرت صاحب الامر
نیز رسید بود و چون در آن کوئینم و خیر عایشه برین آمد
احوال احمد از او پرسیدیم گفت که او امر و زمشغول اعمال بود
و ان معنی فیه ما ربیع الاول بود که سبب از اسعید های موی
تھا و است عید فطر و عید الاضحی و عید غدیر و روز جمعه ان

دست گفت که احکام این حق از حضرت امام علی بن طاووس و کما بقایا
سبب که امر و زمشغول است و عید الاضحی و عید غدیر و روز جمعه
و شافین و کوا سید علی بن طاووس و کما بقایا لاشان نمود است
این با جویدون و فایض از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
که در ماست که تا مامون در روز نهم ماه ربیع الاول بدین احوال
متوجه شد است از منزل او چنان مضمون بدشو که شیخ شد
چنین با حقا و دلشده است که در دست خود این حدیث را تاویله
نمود است **پیچ** سید کر که در دست که تا مامون از ششده این هم
پوسته از روز و این سبب تعلیم و تکریم و ده اند و شافین و کوا
سید علی بن طاووس و کما بقایا لاشان نمود است
و روز این معنی حدیث این با مامون در دست چنانچه گفت است
که روایت کرد اند که حدیث این با مامون در دست چنانچه گفت است
بغداد است که روزی ما نماز عهده میکردیم که در باب قبل از خطب
علیه السلام و العذاب و فیه شهر و شهر و اسما و بنی اسحق
که از خواص اصحاب حضرت امام علی علیه السلام و امام حسن
عسکری علیه السلام بود و بعد از آن گفت حضرت صاحب الامر
نیز رسید بود و چون در آن کوئینم و خیر عایشه برین آمد
احوال احمد از او پرسیدیم گفت که او امر و زمشغول اعمال بود
و ان معنی فیه ما ربیع الاول بود که سبب از اسعید های موی
تھا و است عید فطر و عید الاضحی و عید غدیر و روز جمعه ان

علماء متاول به مودند و انصاف بر روی ایشان تقسیم شود و اما
 حسن و امان حسن علیک السلام بگفت بخورید که ارباب داری
 شما بگفت و شما دنا نیز دیدم است که این روز است که حقیقتی
 ملائکه بکنند دشمن خود و شما را و مستجاب میگردد
 در این روز خاص احد شما را بخورید که این روز است که حقیقتی
 این روز قبول میگردد اعمال بحبان و شش جهان شما را بخورید که این
 روز است که ظاهر میشود و در است که خدا گوید و با بدقول است
 بگویم خا و بگویم خا و بگویم خا و بگویم خا و بگویم خا و بگویم خا
 بگویم خا و بگویم خا و بگویم خا و بگویم خا و بگویم خا و بگویم خا
 در این روز شریک دشمنان شما و با این کنند دشمن شما بخورید که
 این روز است که در این روز ملائکه میشود و در این روز است که در
 کنند ایشان و غضب کنند و حق ایشان بخورید که این روز است که
 دشمنان شما را باطل و ضعیف بگردانند و بدین گفت که در این روز
 ادعا با درگاه است تو کسی خواهد بود که دشمنان بخورید و با این
 فرمود که این چند بیت از این افغان سرگرد خواهد شد
 و دعوی را با شکست در میان ایشان خواهد کرد و در این روز
 خود دعوت خواهد کرد و تا با نه ظلم و ستم را بدوش نخواهد کشید
 و در روز از او خدا سعاد خواهد کرد و کتاب خدا تحریف خواهد نمود
 و سنه را تغییر خواهد داد و در این روز زنده را متصرف خواهد شد

و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و با حق بر روی من عمل این را
 طاعت خواهد کرد و ما الهای خدا را با حق بخورید و ملائکه
 و در غیر طاعت خدا حرف نخواهد کرد و در این روز و در این
 علی باید و وضع است که خواهد داد و در این روز حق خود تحریف نمود
 کرد و در این روز با او انحراف خواهد کرد و سقنعال نیز با او و در این
 روز مستجاب خواهد کرد که این چند بیت گفت با رسول الله صلی
 علیه و آله که حقیقتی او را در شب است تو صد که در این روز خود
 که این چند بیت دوست نمیدارم که چهارم که در این روز خدای عز و جل
 که در این روز که در علم او گذشت است و لیکن از حقیقتی سقنعال
 کرد که فضیلت دهد از روزی که در این روز از این چند بیت را بخورید
 تا آنکه این روز از روز است که در در میان دوستان و شش جهان باطل
 بدست من در حقیقتی و در این روز بسوی من که ای محمد در علم سابق
 من گذشت است که در این روز با تو را و اهل بیت تو را بخورید و دنیا
 و بلادها و ستمهای منافقان و غضب کنندگان از اینندگان من
 ان منافقان که تو خیر خواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند
 تو با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان
 صاف بودی و ایشان دشمنی تو را بدیدل گرفتند و تو ایشان را نشو و
 کردانید و ایشان تو را نکند بگردانند و تو ایشان را بر کزیدی
 ایشان تو را در بلیه گذاشتند و سوگند دادی که میمچول و قود و

پادشاه خود که البته شکست بر سر کسی که غضب کند حق را که
صورت است بعد از تو من و از دست ترین طبعهای محکم از راه
فیلولو یک پند و آواز و احاطه با واد و قصر چمن شاه که در میان
مرتب شود بر او مشرف شود و او را لعنت کند و آن را شافان را در دست
عربی کرد از برای غوغا که در زمان بهیمنان دیگر بودند و برای
سایر دشمنان در آن و ایشان را و در وستان ایشان را بهیمن بر باد
های که در روزهای خوش با غایت حدت و شواری و پیشانی و
ایشان را با لاله با در خلد خود با و ای محسن شریف علی بن
تو که با غیبه هر شد با و از بلاها از غوغا و غضب کند حق
او که برات میکنند و و کلایم را بدید میکنند و شریف علی او
و مرده را منع میکنند از راه رضای من و کوشا که از برای است
برای میکند که در آن بویکل است و کافر میشود و جز عرش و عظمت
و جلال من بدرستیکه امر که در ماه و کوه هفت آسمان خود که
برای شهبان و عجمان در بن شهاب کنند از و زبل که از غوغا
کشیده میشود و امر که در ماه ایشان را که در هر کرامت را نصیبند
در برابر بیت المعوی و شهاب کنند و من و طالع از شهابان از غوغا
شهبان و عجمان شهاب از غوغا اندام و امر که در ماه و کوه هفت
دیندگان اعمال را که از این روز تا سه روز قلم از مرده بردارند
و بنویسند که همان ایشان را برای کرامت تو و عوصی بنای محمد

این روز را بهیمن بر سر تو و اهل بیت تو و اهل بیت تو
برای هر که تابع ایشان باشد از مؤمنان و شهبان ایشان و
سکند باد بهیمن بخود بعزت و جلال خود و علو و منزلت و مگا
خود که عطا کند که در کوه که عید کند این روز از برای من و شهابان
که بدو عرش احاطه کرد و اند و قبول کند شفا عشت و در رنج و شفا
او و با و کرم مال و الا که شادی کند بر خود و عشت و خود که در این
و عشت و این روز صد هزار و هزار کس از مؤمنان و شهبان شهاب
از این بهیمن را که در انوار عا ایشان را قبول کند که همان ایشان را
مرده را حد بجهت کفر و شهاب است رسول خدا صلی الله علیه و آله
و عشت و نام سلیمان و من و کشته و صاحب یقین بود که در هر
تا آنکه عشت از غوغا و رسول خدا بدید که او بهیمن شهاب را که عشت و کفر
خود را از غوغا و خود از دین بر کشته و دامن بهیمنی و وقاحت برای
غضب و شهاب و شهاب از غوغا و از غوغا و شهاب کرد و از غوغا و شهاب
و رسالت خود و بهیمن را در بن شهاب پیدا کرد و ماست بهیمن از غوغا
داد و شهاب شهاب را بدید کرد و شهابان حضرت شهاب المؤمنین و عشت
اسلام را بدید کرد و فاطمه دختر رسول خدا را بدید و عشت داد و عشت
غضب کرد و عشت و عشت از غوغا و عشت از غوغا و عشت از غوغا
بخش او و در و رضا حق اهل بیت رسالت نکرد و بهیمن شهابی را
خدا را بر طاعت کرد و تدبیر کشتن امیر المؤمنین کرد و عشت از غوغا

مردم علوی که در هر چه خدا احلا کرده بود سر آمد کرد و هر چه خدا
 سر آمد کرد و هر چه خدا احلا کرده بود سر آمد کرد و هر چه خدا
 و شرح کنند که در روزی که شکم حلقه زمار بود و هر چه خدا
 بنصب و بنویسند و لا اوتیتم و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 بکشت و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 داد و بداد و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 در میان شما و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 جاری و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 و بسیار که در کتب و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 کرد و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 که آمد و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 نزدیک و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 این و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 برای و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 که بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 است و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند

و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 طلب و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 شدن و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 است و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 است و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 شد است و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 است و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 انحال و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 مشورت و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 تمام و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 خفا و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 کنند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند

مکنست که برای دفع شمشادها از غنای آن خود باشند و علی
ای نهال چون مدار طای غنای خود را به واسطه کثرت شمشادها
یا عادت جنین و معسک می شود بنا بر اسنادی که در آن
ظاهر می آید و الله جل و علاه و این وار شده است که هر که خواهد
از خدا بپوشید بر علی و او را بجا آوردان ثواب داده میشود و حقیر
چنان نیاست که با هر سینه است پس اگر اهل این وقت را که بعضی
ایشان وار شده باشند و عاقلی با پایت و اخیارند باشد که
کسی بپوشد و در خواب بود و سستی خواب نماند که بپوشد و بپوشد
گویند عین بعد غلبه الله کند در این زمین و اصل شده است
و اگر چه این باشد این شرافت برای او کافیت و شیخ مفید
گفته است که در روز دهم اینها حضرت رسول شد و بپوشید و بپوشید
الله عز و جل و چون خود و سستی شد برای سکر این و اصل از عظیم الکر
شبهان و چون بماند و گفته است که در روز دهم اینها حضرت
رسول صلی الله علیه و اله داخل مکه شد و از شرفه نما
این کردید و با چفت روز و سار که است **تاریخ** دولت بنی مفلح که از
عقبه بنی امیه و از دشمنان اهل بیت بودند و در این روز دولت ایضا
بنها پسر رسد و از اهل کربلا و این نیز خلیف است و برای
این روز و اکثر سنیان ولادت با سعادت حضرت رسول داد و این
میدانند و محمد بن یعقوب کلینی از علما ای امامیه نیز در کتاب

کلینی نیز در کتابش است و بعضی از ارباب حساب موافق می آید
از روی اینها از اهل علم می آید و اگر چه خلاف شهر میان علما
است اما اگر بخواهیم جنس و زیارت و سایر اعمال که در مقدمه مذکور
شد در این زمین بپوشد و اینها احتیاط اقل است و سنیان طایفه
بعضی علما را عجب و ایت کرده است که است که در روز دهم
اینها در رکعت نماز آورند و در رکعت اول بعد از حمد سوره
قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سوره شریفه قل هو الله احد
بنویسند **تاریخ** شیخ مفید و شیخ طوسی روایت کرده اند که زیارت پدید
علیه السلام و العذاب الشدید در روز چهارم اینها با سفل
در این زمین منقول شده با و که شبی اینها در روز دهم اینها
و سستی بپوشد و اینها عظمی و اکند و بعضی روز اینها در این
دانسته اند **تاریخ** در فیه اهل اعمال روز هفتم اینها
و شهر و میان علما ای شیعه است که ولادت کثیر الشهادت حضرت
رسالت پیام صلی الله علیه و اله در روز و سستی مقدمه نماز
الاولی واقع شد و در بعضی از روایات وار شده است که در
حضرت با سفل اینها در شب مقدمه واقع شده است و شب
روز و شرف و سار که است و در هر روز حضرت رسالت صلی
الله علیه و اله و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بناسبت
و علما ذکر کرده اند و روایات نیز از فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید

2

[illegible]

12

[illegible]

التي حاولت قتله فبذلها فمؤلف المصنف اعلم ان تلك بدعيته
 من قولك وقد استرسلت على الحق في خروج العضة ولو
 سقطت ما مثل له وسبوتك اللهم صل عليه وعلى آله وصحبه
 وسلم ما عظم عليه من هذا عجبك كبير وسلاما وانما من ذلك
 من قولك اللهم صل على الامامة وعقلها والى ذلك ذو الفضل
 العظيم في حمارك فمأزوتك بكن بعد سلام بامر من كثير
 ويون خارج عن سبوح كصوف طاهر والحق ان يكون اللهم
 انك قلت اني يا محمد صلى الله عليه وآله وآله في ذلك
 انفسهم وما قالوا فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول ورجا
 الله تعالى ما رجا ولا احضره ان رسولك عليه وآله والى السلام
 الآتي وقد رزقته واجبا على القادرين في حقك وستغفر للمؤمنين
 ذنوبهم وتغفر لك يا الله انك اعلم ما بيني وبينهم انك تعلم
 بيني وبينك صلواتك عليه وآله فاجعلني اللهم في حقك
 اميل باني عذرك وجهي في الدنيا والاخرة ومن الغفرين يا محمد
 يا رسول الله يا ابي ابي الله اسبغ علي السلام يا ابي
 بلقياس الله يا ربك وعلو عظمي في حقك وعلو عظمي في حقك
 بل والحق في كل شيء ما عندك في حقك وعلو عظمي في حقك
 القولين وفيه التبع انك اعلم عذرك وعلو عظمي في حقك
 السلام اللهم وعلو عظمي في حقك وعلو عظمي في حقك

[illegible]

4

[illegible]

2

ظاهرا من صفة في جلاله غاية على الكوكب السابعة
 فافاج العظمى عن في الغلابية وظاهر الماء العظمى السابعة
 بالعباس لمواثيرة وبين السابعة وكما انه العظمى عن في
 العظمى السلام على ما وارث على التبيين وسودع على
 الاكابر في الاخرين وصاحب له آله الخدوسافي اولياهم من
 ستمين غافر العظمى السلام على ما بالعباس الدين وقام
 الخليل قد لا الامنة العظمى ورحمة الله وبركاته السابعة
 السابعة العظمى وسودع الخلق وسودع العظمى وسودع
 السلام على الايام التي الظاهر السلام على الكوكب
 العظمى السلام على الايام التي الحسن على وسودع الله وبركاته
 السلام على ايام العظمى وسودع الدين على العظمى وسودع
 وفيه الخدوسافي العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى
 وسودع الله وبركاته السلام على الايام العظمى العظمى
 العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى
 على الكهنة مستغفرا السابعة العظمى من عظيم الايام السلام
 على العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى
 في الايام العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى
 العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى العظمى

2

[illegible]

وہ

[illegible]

3

ذُخِّلَ بِهِ الْأَسْبَاطُ فَكُنْتُ عَلَيْهِمْ وَجَعَلَهُمُ الْيَتَامَىٰ وَأَنْ تَقْبَلَ بَعْدَهُ
 وَرَزَقْنَا قَائِلَهُ عَنْكَ وَعَبَا ذَكَرَ وَالْخَالِصَ مَا تَقْنِي وَيُدْرِكُ الْإِلَهَ
 بِإِسْمَائِكَ الَّذِي دَعَا لِي بِهِ الْوَبَاءُ فِي حُلِّهِ وَالْإِلَهَ أَفْضَلَ رَيْبَانِي
 مَسِيحِي الْفَرُّ وَنَفْسِي أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَأَسْتَجِيبُ لَهُ وَكُنْتُ عَنْهُ
 خَيْرٌ وَرَدَدْتُ عَلَيْهِ أَقْلَهُ وَرَيْبَانِي مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ
 فَذَكَرَ لِلْعَالَمِينَ أَنَّ لِي قَوْلِي أَقُولُ كَمَا قَالَ رَيْبَانِي مَسِيحِي الْفَرُّ
 أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَأَسْتَجِيبُ لَنَا وَارْحَمْنَا وَخَالِصَانَا وَوَكُنْ
 أَقْلَنَا وَمَنَا وَرَيْبَانِي مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَاجْعَلْنَا مِنْ الْفَائِزِينَ
 لَكَ وَأَسْأَلُكَ يَا بَعْثُكَ الَّذِي دَعَا لِي بِهِ مَوْلَىٰ قَوْمِي فَكُنْ لَكَ
 عَزِيدِي فِي قَائِلِ قَائِلِي بِتَدْعُو لَكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَانَا وَتَقْبِلَنَا
 كَمَا تَقْبَلُ هَمًّا وَأَسْأَلُكَ يَا بَعْثُكَ الَّذِي دَعَا لِي بِهِ خَالِدِي وَتَقْبَلُ
 دُعَائِي وَتَقْبَلُ عَلَيَّ وَأَنْ تَقْرَءَ فِيَّ وَتَقْرَبَ عَلَيَّ أَلَيْسَ لَكَ الْيَتَامَىٰ
 الرَّحِيمَ وَأَسْأَلُكَ يَا بَعْثُكَ الَّذِي دَعَا لِي بِهِ سَلَامِي أَنْ تَقْرَأَ دُعَايَ
 عَلَيْهِ سَلَامَكَ وَأَتَكَلَّمَ مِنْ صَدْرِي وَتَقْرَبَ لِي الْيَتَامَىٰ وَالْإِلَهَ
 وَالْظَّالِمِينَ الْخَالِصِينَ مِنْ عَذَابِي وَرَدَّ عَلَيْنَا لِقَاءَكَ وَتَقْبَلُ
 لَنَا مِنْ الْيَتَامَىٰ حَقَّنَا وَفَضَّلَنَا فِيهِمْ إِنَّكَ عَلَيَّ خَيْرٌ مِنْ شَيْءٍ عَدُوٍّ
 وَأَسْأَلُكَ يَا بَعْثُكَ الَّذِي دَعَا لِي بِهِ الْيَتَامَىٰ عَنْكَ ظَمِئًا الْيَتَامَىٰ
 عَلَيَّ فِي مَلَكِي سَلَامِي أَنْ يَجْعَلَ لِي رَحْمَةً وَأَوْفَىٰ مِنْ قَرْنِي عَدُوٍّ أَنْ
 تَقْبَلْنَا مِنْ غَيْرِنَا هَذَا إِلَىٰ بَدَائِلِ الْحَرَمِ الْخَالِصِ وَأَوْفَىٰ الرَّحْمَىٰ

182

التوبة لا يصح فيها ذكر الله تعالى الا بالامور التي لكل شئ
 فاعبدني وامن على كل شئ وكل الحج ما اوحى اليك من
 ربك لا اله الا هو واعرفني عن النجس كل ما اوحى اليك
 من رسول الله انك جميعا الذي اوحى اليك التوراة والانجيل
 لا اله الا هو بلحي وحيث قاربوا بايقوس ورسوله يحيى الاني
 الذي يؤمن يا عيسى عليا وامنوا لعلكم تتقون وما
 اشرى الا اليه ربنا انما راسنا لا اله الا هو سبحانه عما
 يشركون فان قولوا قل سبي الله لا اله الا هو قاتل
 ومورثا العرش العظيم حتى اذا اوردكم الفرق قال منكم اهل الله
 الا الذي امنتم بربنا ورسوله انجيل وانا من المسلمين قل فقولوا
 لا اله الا هو قاتل ومورثا العرش واليه متاب منكم الملائكة
 بالروح من ابراهيم علي من قبلي من جاءه ان اتقوا الله لا اله الا
 الله فاقولون وان يحجزوا القول فاقولوا لعلم اليه واشفي الله لا اله الا هو
 الا هو له الاسماء الحسنى قالوا شريك فاسمع لما يوحى اليك
 الله لا اله الا الله فاعبدني وامن على كل شئ وما اوحى اليك
 الله التوراة الا اله الا هو وبع كل شئ عني خلا وما ارسلنا
 من قبلك من رسول الا اوحى اليه ان لا اله الا الله فاعبدني
 وما الشوا وذهب مغاضبا فقل ان لي مثل ربك ومثلي
 في الظلم ما لا اله الا الله سبحانه عما يشركون والظاهر

430

[illegible]

وَأَخْبَرَنَا عَنْ أَبِي عَوْنٍ وَوَادِمٍ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُمَا أَنَّهُمَا رَوَوْهُمَا
وَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ عِنْدَهُ الْيَوْمَ جَعَلَ عَقْدًا كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُمَا
وَأَعْظَمَهُمْ مَجْدًا وَأَشْرَفَهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ دَرَجَةً وَأَمْسَحَ بَيْنَ
الْبَيْتَيْنِ خِطَابًا بَلَغَ عَمْدًا وَرَجَعَ الْوَسِيلَةَ وَخَرَجَ بَيْنَهُمَا
وَحَيْثُ وَنَ وَهَامَانَهُ وَقَبِلَ شَمًا عَقْدًا فِي أَيْدِيهِمْ تَقَبَّلَ صَدَقَاتِهِ
أَتَتْهُ عَلَيْهِمُ الْيَوْمَ حِلٌّ عَلَى عَقْدِكَ بَلَغَ رُحْمًا الْأَنْفَاقَ وَالْأَنْفَالَةَ
وَصَحَّ لِيَاؤُكَ وَجَاهُكَ فِي سَبِيلِكَ حَقَّ أَسْمَاءُ الْكَبِيرِ يَا أَلَلَّهُمَّ
رَبِّ عَمْدَانِ كُلِّ طَائِفَةٍ فَوَاقِعَ كُلِّ مَضْأٍ فَضْلًا وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ
كَرَامَةً وَمَعَ كُلِّ سَعَادَةٍ سَعَادَةً حَتَّى جَعَلَ عَقْدًا فِي الشَّرِيفِ
الْأَعْلَى مِنَ التَّجَانِبِ الْعُلَى الْيَوْمَ حِلٌّ عَلَى عَقْدِكَ يَا أَلَلَّهُمَّ وَكَفَّلَ
بِأَيْدِيهِمْ وَبَلَّغَهُنَّ أَيْدِيَهُمْ وَوَسَّعَ عَلَى فِي رُحْمًا وَأَقْبَلَ عَنْ يَدَيْهِمْ
جَنَّتْ عَنْهُمْ كَرِيمًا وَبَلَغَهُنَّ أَيْدِيَهُنَّ وَأَقْبَلَ عَنْ يَدَيْهِمْ سَبْعًا
خَابِلًا بِأَوْتَمِّ الرَّاحِيَيْنِ وَبَلَغَ مِنْهُنَّ كَفَّةً أَسْنَدًا وَكَفَّةً وَكَفَّةً
الْثَّانِيَةَ دَوْبَةً وَبَلَغَ دَوَابَّ هَجْرَتِي عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِمُ وَالْحَقُّ
أَنَا مَا حَسَنَ عَقْدِكَ يَا أَلَلَّهُمَّ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ بِأَيْدِيهِمْ
وَسَقَطَ كَرِيمًا لِيَنْفَعَ عَقْدًا وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ
الْحَقُّ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ
دَوَابَّ مَا دَوَابَّ الْأَوَّلَى أَسْمَاءُ سَيِّدِينَ طَائِفَةٍ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ
لِيُصْرِكَ مَعَهُمْ يَنْفَعُ كَرِيمًا أَسْنَدًا وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ وَكَفَّلَ

كتاب غرر الحقائق المأثورة بالله واثبات الحق والبرهان والبرهان
 القدوس واثبات اقسام المؤمنين واثبات المؤمنين واثبات المؤمنين واثبات المؤمنين
 المجاز واثبات النسخ واثبات الخلق واثبات الكبار واثبات النسخ
 واثبات النسخ واثبات النسخ واثبات النسخ واثبات النسخ واثبات النسخ
 الامامة الحسينية سلمك باريت بحمد الله الامام الحسيني سلمك
 كلها انصلي على محمد وآل محمد وآل محمد وآل محمد وآل محمد وآل محمد
 حسنة وفي الاربع سنة وانتم لنا بالصادق والصادق والصادق والصادق
 سبيلك وبعثنا بك في هذه الدنيا وبعثنا بك في هذه الدنيا وبعثنا بك في هذه الدنيا
 خير واصرف عنا شدة واجعلنا في يومنا هذا في يومنا هذا في يومنا هذا
 كتاب الحقائق المأثورة بالله واثبات الحق والبرهان والبرهان والبرهان
 جوامع الحقائق المأثورة بالله واثبات الحق والبرهان والبرهان والبرهان
 الارض بسمل الظلال والظلال والظلال والظلال والظلال والظلال
 الذين في هذه الدنيا والذين في هذه الدنيا والذين في هذه الدنيا
 وهو الله في السموات وفي الارض في هذه الدنيا وفي هذه الدنيا
 تكبيرنا محمد وآل محمد في هذه الدنيا وفي هذه الدنيا وفي هذه الدنيا
 في هذه الدنيا في هذه الدنيا في هذه الدنيا في هذه الدنيا في هذه الدنيا
 وفي الارض في هذه الدنيا وفي هذه الدنيا وفي هذه الدنيا وفي هذه الدنيا
 السموات والارض باعل النسخة واثبات النسخة واثبات النسخة واثبات النسخة
 واثبات النسخة واثبات النسخة واثبات النسخة واثبات النسخة واثبات النسخة

الوطائين ومنه قوله منسك كما وما منسك كما منسك كما منسك كما
وهو العبد الحكيم الذي منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
لولا ان منسك الله لقد جئت رسول ربنا بالحق الحكيم الذي
وقبل على الكبر الذي منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
بل كرم لا يسكنون الحكيم الذي منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
الحكم الذي منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
انما به منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
انما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
واورثنا الارض بغير منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
وتوفي لنا منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
بما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
ورثنا الارض بغير منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
وهو العبد الحكيم الذي منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
في المالك والكرن له ولي من الدال وكبر منسك كما منسك كما منسك كما
ما سمعت من ذنوب منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
خلقني وسبيلك الايمان وزيتني في قلب وقد دعوتك كما منسك كما
فاستجب لكا وعذني اللهم استجب لك عبد لا استطيع
دفع ما اكره ولا استطيع ما ارجو واصبت ريتنا بغير منسك كما منسك كما
افهم منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما

حضورنا بغير منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
انك على منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
فانما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
انما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
وتوكل على منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
فاغفر لي منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
ومد يدي منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
انما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
بما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
انما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
على منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
الكفر والفسوق والعصيان واجعلني من الراشدين اللهم
فوق اجرا ذنبا واستغفرني عما عنيك وما عني الذي رجوت
ومسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
يوم الفزع الاكبر والعوز يوم الحساب والامن يوم الخوف
واستغفر لك تقصيرا في تحريك الكبر والخلو في جنات في ذاب
الغنا منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما منسك كما
لا اظلم الاظلام ومن رقتة انبياء لدور سلاسل اوليا غايت
اللهم غفر لي ما قد مسون ذنوبي وما اسرت وما اسرت وما

2

شبه الدنيا وما فيها وذكر ما وشهو فان قلبه اثار اليك
شكر الهمسرين على ما فعلت الكبر من ذنوبه وكنت له وليا وتبر
وتبرعا وحافظا الا ان قلبه اثار اليك قلبه لك من قلبه
لينا انا اودم لك ذكر من لسانه وسما أقوى على طاعتك و
عيا اقله من شغل القلب انعود بك من ذل ان يفتك من عياله
فجنتك من تحول غاف بك ومن حلوله غضبك واعود بك من
مجد البلاء ودلوا النشأ ومن قهنا قهنا لا نعدها وسوء العباد
والله اعلم ولا يخفى الا انهم استألف باسما لك الكبر من ذنوبه
وملكا لك العبد وباب العطاء اذ ما مطلقا الاسرار ما افكار
الغيب وبما كسفت العباد يسئل ان يحرق من الدنيا سائلا
غائبا وان غافل عن حركته من سائلا وان جعل اول نصيب هذا
صلا حلا واسطة فلا حاروا في حياها لك انت علام الغيوب
عنه ان كان من سجد جميعه من خضعت صادق عاب السام روايت
كجهل انت كخضعت فاعلم عليه الله عابا مستدام فخرج وبخ
از خضعت سائلا على الله عليه والذين يذنبون يذنبون يذنبون
خضعت رسول ذليل وبهت ومنهم ما صبروا بأكبره وفان خضعت
فأعلمه بشهد فينا حصاره ما يازدهم جهادى الاولى باشد من يذنب
الخضعت كد ان يا من سائست خصوصا من سائست كظاهر من
وشيعه بعدن كخضعت كخضعت كخضعت كخضعت كخضعت كخضعت

2

اورا حفظ کنند و اگر پدر یا سالار و پیر و شهادت می دهد ثواب بسیار
 داشته باشد و شیخ زکریا و حدیث بر طریقی در کتاب دلائل الاشیاء
 بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
 ولادت یا سعادتمندی حضرت فاطمه علیها السلام در بیت زاده شد
 الشاهین واقع شد و شهدا حضرت نیز در آنجا واقع شد و شیخ
 طبرسی و سیدین طائری و دیگران چنین فکر کرده اند و اگر چه در متنا
 روایت است که ساجد ذکر کرده ام یا چون شهوات و زواریت
 معجزه در عالم کبر و کور و سبب انعام بر اهل بیت حضرت قیام است
 و زیارت حضرت می کنند و این سبب بار قائلان و قاضیان حق
 حضرت بکنند مخصوصا ابو بکر محمد و قنند غلام عمر و زوز و سبب
 حضرت را زیارت کنند و سبب شیخ معبد گفته است از ائمه
 سید و خوشحال نکنند و روزی بدو اندوخته اند و اعمال نیک کنند
 زیارت حضرت بدو طریق وارد شد است اول آنکه سبب این طایفه
 روایت کرده است که هر که حضرت زیارت کند باین زیارت که گوید
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْکَ يَا سَيِّدَ الْعَالَمِیْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْکَ يَا اَبَا
 بَعْرٍ عَلَی النَّبِیِّ اَتَمَّ الْعِلْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْکَ صَلَوةَ الْمُتَّقِیْنَ
 حَقِّقْ لَیْکَ بِکُلِّ لَیْسٍ عَلَی عِلْمِکَ وَ اَبْنِیْ عِلْمِکَ وَ زِدْ مَعْرِفَ
 حَقِّ تَعَالِیْکَ صَلَوةً لِّکَ وَ لِقَیْکَ وَ لِقَیْ عِبَادِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی
 الْمُتَوَكِّلِیْنَ اَصْلَی اَلرَّحْمَنِ بِطَلَبِ لَیْسٍ وَ کُنْ مُنْجِیَ ضَالِّیْ

10

1

کام داشت که دعا و محاسن است و گفتند که سون خوانند
برای دفع دزد چنگم منقولست و اندک پیش خورشید گفتند که این است
است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که نه که این است
پنجم ما را از این و خوشبوی میکند و این طعام را و در وقت
هضم طعام باشد و هر که در طول ماه بخورد حاجت او در تندی شود و از
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه
دو رکعت نماز کند و هر رکعت بعد از فاتحه سون انعام بخواند
و از حضرت عیسیٰ علیه السلام منقولست که هر که در روزی که در اندوه باشد
دو نماز را در آن روز کند و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که چون ماه نازد بخورد روز اول ماه دو رکعت نماز کند
در رکعت اول بعد از حمدی سوره سون قاف او را شکر بخواند و در رکعت
دوم بعد از حمدی سوره سون انا انزلناه بخواند و بعد از آن فاتحه بخواند
بکر چون چنان کنی سعادتی تمام شود از حضرت عیسیٰ علیه السلام و در روز و شب
دیگر وارد شده است که سجدت کند بعد از آن دو رکعت است
بخوانند بسم الله الرحمن الرحیم و ساین و آتقی الاوتی الا علی الله
و ثلثها و بعد از سجدت قرأ و مستودعها کل شیء من این
بسم الله الرحمن الرحیم و از سجدت سجدت بقیه فلا کانت کذا
مروان و ثلثه بقیه فلا و آتقی الا علی الله و سجدت بسم الله الرحمن
رحیم و هو القوی و الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم سجدت الله

10

[illegible]

کین چنانچه با حسن قله عشر امشالما یعنی هر که بخت بد بزرگ
 خدا باشد و روزی او و عشت حور بران و بضمین در اقامت
 بسیار و در شش است اما در اینست که خودی باشد که اول باشد
 شد و در سال روزهای شش هم میروند با ام البیضا است یعنی شش
 و چهاردهم و از آنست که ماه واحد است در هر سال است و روزان
 عاقبت و خاصه منقول است و در بعضی از روایات وارد شده که چون
 حضرت امام زکریا نامزد کرد شد که پیش از او از من فرستادند
 بدش میامود با بعد از قبول تو که خط سباهی است باری امانت
 چون ملک کلایه را بدیدند و خوشتر و در دند و کینه استند و
 کردند درگاه خضالی پس نادان از امانتند که کار میروند از این
 بهار و از روز سیزدهم میامود چون روز داشت ثلثان سباهی
 طرف شد بر روز چهاردهم و در سبک که روز و از روز بهار
 چون روز داشت که ثلثان دیگر طرف شد بر روز و از روز
 باز با و ندارد سید چون روز داشت تمام سباهی طرف شد بر
 ندارد سید از امانت که ایام و روز این سه روز را از این
 مقرر کردیم هر که در این سه روز و از روز بهار چنان باشد که
 در تمام عمر خود روز باشد و این بابیه گفت است که در روز شنبه
 و چهارشنبه بدلی با ام البیضا است و شش است و نوافت ندارد و کفر
 دوست باشد و در پنجشنبه اول و از چهارشنبه سبانه پس

باشد اما اکثر اعیان با ام البیضا طریق عام است و این طایفه
 از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که
 برین نازل شد و گفت که بوی که بکشد و در هر ماه سه روز از شنبه
 شود و از پنجشنبه و از اول و از روز سال و از روز و از روز
 هزار سال و از روز و از روز و از روز سال حضرت امام علیه السلام
 گفت با رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم که هر که شش حضرت
 فرمود که هر که از شنبه تا چهارشنبه و از روز بهار و از روز و از روز
 خواهد بود که کلام روزها است از این فرمود سیزدهم و چهاردهم
 و از روز و از روز و از روز و از روز و از روز و از روز و از روز
 شنبه و جمعه است و ای که که حاجت داشته باشد چنانکه در
 الاسابیح در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام و شهر و زبان عمل است
 هر چه شنبه و جمعه و از روز که قن منقلب مکرر کند و باقی یک از این
 هر که با مکرر کند واقع شود و پس هیچ از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که کسی که اراده عمل خیر داشته باشد مانند تصدیق
 کردن و روزی داشتن و امثال اینها با یک روز و جمعه بقل آورد
 زیرا که ثواب عمل در روز جمعه مضاعف است و این چند گفت است
 که سبب نیست و روز جمعه و از اینها روز که قن و اگر بخواند از زبان
 بگوید پس با مکرر کند از اینها روز و گفت است که استجاب
 و زود و شنبه و پنجشنبه و شنبه است و روز و شنبه و از روز

[illegible]

و سایر امام و اولیا را بیکدیگر و در کتاب تحفه الابرار مضمحل ذکر کرده ام
و در این مقام بدو که چنانچه در اثبوت پیغمبر و زبانت شایعه و مدعیان حق
و صلوات فرستادن بایشان گفته ام بمقتضای این امر و اثبوت شخصیت ایشان
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که خدا را ما یکی
چند هست که بگردن خود زین و مکره از است من بین سلام می
فرستد من میفرستاد و اینست من خبر از حضرت زانا عیضا را فرمود که
السلام منقول است که یکی از شما که از خدا سوال نموده که چه چیزند که
خدا را بکند او بشنود و حق تعالی با وعطا کردی این عمل است تاگاه
استان و دنیا است و مکره از توستان بگوید صلی الله علیه و آله
و سلم البشما غلامت که بگوید و علیک یعنی تو باد نیز از این که آن
مالک بگوید یا رسول الله تعالی آن شخص سلام رساند بر شما بفرست
حضرت میفرماید و خطاب شد یعنی بر او باد نیز از این که آن
از حضرت امام علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که هر که در مراغای من بیرون سلام کند من میبرد
و مکره از توستان بگوید سلام کند من بشنوم و در حدیث حسن از حضرت
منقول است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که
بمستحق رسول خدا بسیار نماز کند یا نوازش فرماید که هشتاد و چهار سال
نعمت و کجایان که آن شرف بانی و فرمود که در زعفران رسول صلی الله علیه
و آله هر چه گفته ام بر فرمودید است که سلام از تو رسیده که منی انصرت

بجانب راست و چپ خود بر سر خود و او را بر سر ایشان بلند بکنی و بر سر
بجانب چپ از حضرت مکه را بر سر کوفی السلام علیه السلام یا ابا عبد الله
السلام علیه السلام یا ابن رسول الله السلام علیه السلام و رحمة الله و
برگشته تا نوشته شود برای تو ثواب حج و عمره و کعبه و کشتن با راس
که در کوفی و یا در ایستادگی و چپین زبان مکه و ویند حج
از حضرت سقوت ککب که با حیدر و شمس و شمس و شمس و شمس و شمس
از راه و الا و در بنام خانه خود و در کعبه نماز یک بار و در شاره کن
بلا و بسوی قمرهای ما که اسلام تمام شد و در حدیث معتبر است
سلمان بن عقیق نقولت که گفت ای مکه که در حدیث معتبر است
صادق علیه السلام که میگوید تو از راه که هر که قادر بود که
تو شایسته بود که این حدیث هر که قادر بود که این حدیث معتبر است
شود غسل کن با وضو و بنا و الا و در بنام خانه خود و در کعبه نماز
یک بار و متوجه شود و بر سر مکه که هر که از راه که در حدیث معتبر است
من چنانکه از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
کنه را بعد از آن که چنانکه از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
نوافل که اگر از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
صاحب الامر را در هر موضع زیارت تواند کرد و اگر در بنام مکه که در حدیث معتبر است
وقت زیارت هر که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
خواهد شد از شاره الله و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است

صادق علیه السلام گفت که در زیارت مکه که هر که از راه که در حدیث معتبر است
را گفت از زیارت مکه که هر که از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
نعمت تمام که هر که از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
گفتن قمرهای تو شوم و مکه که هر که از راه که در حدیث معتبر است
خانه خود و از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
برای تو ثواب از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
رفت خدمت حضرت صادق علیه السلام و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
اصحاب و حاضر بودند و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
مکه که هر که از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
خود گفت این رسول الله مانع من که هر که از راه که در حدیث معتبر است
فرمود که هر که از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
گفتن در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
و الا و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
حضرت مکه که هر که از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
و از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
و از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
و از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است
و از راه که در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است و در حدیث معتبر است

18

الحمد لله صاحب الكرم السلام الله ورحمته وبركاته ورحمته ورحمته
که چون عبارت حدیث گویش و اضطرار طایفه و سید
استمال دارد و فی الجمله این که چون زیاده را با و ادع چنانچه در و غیره
بخوانند و بجهت این که بکنند و بخوانند تا آنکه بجهت استمال از آن فعل
کردن باشد و در عبارت علی بن الحسین بخاری و اورث در ده حدیث
پایین و اورث بخوانند از اورث قصه و داشت امامت و سلامت
نکند و بر آنکه اخضر من امامت و بر آنکه اخضر من امامت
سبکند و بر آنکه از او که زیارت کنند نماز و زیارت از زیارت تا
بکنند و احادیث پیش از آنکه بر این حدیث باشد و بکنند و
بکنند و بخوانند و اگر از این زیارت کنند همین حدیث و اورث
بکنند و از این احادیث معلوم شد که بخوانند از این زیارت بعد
مستحب است و از بعضی معنی هم شد که بخوانند از این زیارت
بعضی معنی است متفاد میشود و دیگر معنی است میتوان کرد چنانکه اکثر
علما گفته اند و اگر کدام نامه یا حدیث واقع سازد و بخواند
است و در حدیث معانی از این زیارت و در حدیث معانی
تحت حدیث صادق عرض کرد که زیارت امام حسین علیه السلام
با همه بکنند و از آن وقت چه بکنند و از آن وقت چه بکنند و از آن وقت
تا آنکه علی الله که سلام با اخضر من پیش از نماز و در حدیث
طوسی فکر کرد که زیارت میتوان کرد از آن و در حدیث

[illegible]

43

وَعَلَّمَ النَّاسَ السَّلَامَ عَلَى الْمَسَاءِ وَالْمُؤَاجِبِ قَبْلَ الْإِسْلَامِ عَلَى خَلْقِهِ
مَعْرِفَةَ اللَّهِ وَمَعَادِي حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَقَائِقَ عِزِّ اللَّهِ وَوَحْدَةِ اللَّهِ وَكَأَيُّ
وَأَوْجِبِ الْوَحْدِ وَالْمَوْجِدِ وَوَسْوَائِلِ اللَّهِ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْإِخْلَاقِ
الْمُؤَيَّدِ بِمَا يَحْتَاجُ كَيْفَ الْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ
زِيَارَتِ تَوَازُنِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ
الْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ
وَدَكِلَا الْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ
تَوَازُنِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ
كَأَيُّ الْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ
بَابِ الْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ
أَنْ حَقَّقْنَا عَيْنَ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ
شَوْيْ قَبْلَ الْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ
دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ
الْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ
تَوَازُنِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ دَهْلِ
الْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ وَالْإِغْلَاقِ
وَعَلَّمَ النَّاسَ السَّلَامَ عَلَى الْمَسَاءِ وَالْمُؤَاجِبِ قَبْلَ الْإِسْلَامِ عَلَى خَلْقِهِ

133

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

۱۰۰

۱۰۰

وَبَعَثْنَاهُ وَاجْعَلْهُ اللَّهُ مَقَرًّا مَغْرَبًا مَطْلُوعًا عِوَاذُكَ وَبِإِذْنِكَ
لَدُنَّا نَمُوتُ بِكَ وَنَحْيَا بِكَ لِمَا أُعْطِيَ مِنْ أَسْكَارِكَ يَا كَرِيمَ وَفِيهِ الْإِلَهِ
وَدِينُ الْإِسْلَامِ بِكَ يَا مَنِّي وَتُنْزِلُ بِكَ صَلَواتَكَ عَلَيْهِ وَالْأَئِمَّةَ وَ
أَجْزَالَهُمْ اللَّهُ يَمُنُّ بِخَصَّتْهُمْ مِنْ أَمْرِ الْعَتَا بِإِذْنِ اللَّهِ وَتُغْفِرُ بِكَ
مُحَمَّدًا صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْأَئِمَّةَ وَتُنْزِلُ بِكَ صَلَواتَكَ عَلَى خَلْقِهِ
وَأَوَامِرُكَ تَكُنْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا كَرِيمَ فِيهِ الْإِسْلَامُ عِوَاذُكَ
بِحُجَّتِهِ وَنَحْنُ لِنَاظِرُونَ لِقَامِهِ وَنُؤْمِنُ بِقَبِيلِهِ وَنُؤْمِنُ بِإِسْمِهِ
يَا أَتَمَّ الْأَوَّابِينَ بِرَحْمَتِهِ شَدِيدَةٍ يَا ذَاكَ وَتُغْفِرُ بِكَ
وَرَحْمَتُهُ بِكَ الْفَعْلُ الْكُلُّ لَا يَزَالُ صَاحِبًا زَيْنًا وَتَادِطًا قِيَامًا
كَوْثَرًا وَتُغْفِرُ بِكَ خَلْقًا بِمَنْزِلَةِ غَيْبِكَ يَا مَنْ خُصِّيَتْ قَاتِلَتُهُ
حَذِيرًا غَيْرُهَا بِمَنْزِلَةِ رَأْفَتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَاتِلَتُهُ
الْبَدْعُ عَلَى نَفْسِهِ وَأَدْعَى رَأْفَتِهِ بِمَنْزِلَةِ رَأْفَتِهِ وَتُغْفِرُ بِكَ
طَرَفًا وَتُغْفِرُ بِكَ نَفْسًا وَتُغْفِرُ بِكَ غُلَامًا مُحَمَّدًا صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَلَهُ الْجَمَلُ يَا سَاحِبَ الْإِيمَانِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَتُغْفِرُ بِكَ الْإِسْلَامَ
قَبْلَهُ يَا اللَّهُ يَا سَاحِبَ الْإِيمَانِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَتُغْفِرُ بِكَ الْإِسْلَامَ
الَّذِينَ سَخَطُوا عَنْهُمْ لِقَامِكَ وَبِكَ يَا ذَاكَ الْإِسْلَامَ قَاتِلَتُهُ
عِوَاذُكَ يَا أَكْبَرُ الْإِيمَانِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَا أَجْعَلْ لِي بَعْدَ
أَنْ تَمُوتَ عَلَيْهِ يَا أَكْبَرُ الْإِيمَانِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَا أَجْعَلْ لِي بَعْدَ
وَفِيهِ الْإِسْلَامُ عِوَاذُكَ بِحُجَّتِهِ وَنَحْنُ لِنَاظِرُونَ لِقَامِهِ وَنُؤْمِنُ بِقَبِيلِهِ وَنُؤْمِنُ بِإِسْمِهِ

به فقلنا لهم وقرئهم وقد نكح الذكر النحل والنساء
 النحل وانكحت عليهم ملكة نحل وكرمهم وسهلا ونزولهم
 فعملت وحملتهم الى واقع الملكة والوسيلة الى رضوانك
 فبعثوا الملكة فحسوا على ان تخرج منها وبعض الملكة
 فكلت فبعثت فوران معصم من الملكة برحمتك وبعض
 الملكة فبعثت غبارا وسئل لسان حديق في الاخرة
 فاجبت وجعلت ذلك عونا وبعض الملكة من غبارها
 وجعلت له من اجده دودا وقهرا وبعض اولد من غبار
 فاحسها اليكيات وانها تروى العنكبوت وكذا غبارها
 شريعة وانكحت له منها جارية فحسها من اسخطها
 فحسها من ملكة الى ملكة فاحسها لغيرك وجعلت غبارها
 والاولى بها النحل من قعر ونزل الباطل على القبل والاول
 الملكة لا ارسل البشار رسولنا شيئا واقتناجنا على
 فاحسها من قبل ان نزل ونخرج الى انا فاحسها الى
 الا نكحنا ونكحنا فاحسها الله عليه واليه كان كسا
 انكحت سجد من حاشته وجعلت من اسخطها واصل
 الجلبت واسخطهم من عيشة فاحسها على اليك
 فاحسها الى الملكة من غبارها واوطأته سقاها فاحسها
 وحسرت له المراق وعرجت برؤسها الى حاشته واودعها

2

[illegible]

قصہ

فصل اول در بیان نماز ایا است بدانند این نماز واجب است نزد
کسوف افتاب و خسوف ماه و خال یک پر و خواہ بعض و در غایله
کذیمین بل در دو شهر و انشت که هر این که از جانب امان خائ
شود که موجب خوف غالب نماند که در نماز واجب میشود مانند
بادهای بسیار شد بلکه برخلاف خاوت باشد خواه رنگین باشد
و خواہ ناسد و ضاع غفای عظیم و غدای بسیار شد و غایله
شدن غوا و امثال اینها و بقول اقری است و کعبه است اینها ازین
که قصد کند که نماز اقامت بگیرد یا ما مکرمین باز از له با ابات می
داد از من دانند واجب است برای خدا با هر حال ای تقوی که هر سال
یکوب و صد و یکسون بخوانند پیش رکوع کند پیش سر در رکعت
کرد و هر سر داشتن نما که یکوب پیش حمد و شون بخوانند پیش رکوع
کند تا آنکه پیش رکوع بعل آورد و از رکوع پنجم که سر داد و سماع الله
این حمد یکوب و بعد از آن سجود و دو سجده بها آورد پیش
خیزد و یک رکعت دیگر بها آورد بدستور رکعت اولی و در سر شستن
از رکوع دهم بجای تکبیر سیم بعد از حمد یکوب و اگر در رکوع اول
بعد از حمد بعضی از سون را بخواند و یک رکوع و دو رکعت از سر
داشتن سابق سون را بخواند عاده حمد نمیکند و اگر سون که پنج
اها باشد قدر پیش کند و رکوعها بیکدیگر در رکوع اول خواند اگر اکتفا
میکند و هر چند در رکعت دوم یکدیگر و سون که قدر پیش کند و

1. 2000

[illegible]

کتابخانه

[illegible]

[illegible]

10

[illegible]

3-20

[illegible]

1

[illegible]

3

واکر سوز که بوی از رخسار چنانکه در لبت و اطراف آن که کمال
 طراوت از روی تو که کمال سحر و کافور از آن چشمه شاد است بر نهد
 و از لب و از دهان که با طراقت از آن داخل نشد باشد پیش چشمهای غزل
 اخست داخل سه مرتبه بآب خاص نشیند از تحیا با دفعه پیش ازین
 آب خاص هر مرتبه پیش و اگر در دهان تو نهی و دیگر در دهان دوست
 شایسته نشاند که این آب طاعت کند که غسل دهد آن به آب یا طبع
 از آن دهکد که با جوش و فواید الهی در آن سه مرتبه و وضو با غسل
 سه مرتبه و میان شب و سه مرتبه پیش و یک یک در دهان باشد و در
 شب غسل و وضو کند که در آن میماند از وضو آب و زعفران و گشاید
 برون به پیش ازین غسل و در شامی غسل دست و پا و یک مرتبه
 و چون از این غسل فارغ شود اگر خوف از عیاض و عذایب باشد
 در آن آب به مذکور غسل کند و هر چه در دهان و پیش ازین
 از این به داخل کند اگر خوف بیرون آمدن خون یا اجاسی و عده باشد
 پس پیش از آنکه بیدار باشد با شستن کند و بعد از آن او را در وضو
 کفر کند و دستش کمرش و کمرش را از این آب غلیظ کند که آب غلظ
 بخواند **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِکُلِّ عِلْمٍ اَتَیَّکَ مِنْ عِلْمِ رَحْمَتِکَ وَ مَوْجِبَةٍ**
وَرَحْمَتِکَ بِهَذَا فَعُولُکَ عَمَلُکَ بِهَذَا کَرَمُکَ بِهَذَا کَرَمُکَ بِهَذَا
بَدَنُکَ بِهَذَا اَللّٰهُمَّ و اگر در دهان بگوید **اَسْأَلُکَ بِکُلِّ اَحْوَال**
غسل مکر بگوید رَبِّیْ عَمَلُکَ عَمَلُکَ بِهَذَا اَسْأَلُکَ بِکُلِّ اَحْوَال

١٢٤

مسکن شد و بعد از آن رو پشت دست چپ و اگر بوی خوش بپوشد بعد از
 برآوردن کلاه و دستمال سفید است و اگر بپوشد عطر باشد و از غاسک را که
 ناعنه شد و خطوط کند **فصل ششم** در گرفتن دندان و دست واجب است که
 برایش بکشد و کفن کند و اگر عمل نکند اندک دوا را اندک نکند که از ناله
 از ساز آید و بپوشد و آنچه که اندک است که بپوشد و از او بپوشد و ناله ایا
 برسد و در این است و بپوشد و اگر کسی که بپوشد و در بعضی احوال
 گفته اند که بپوشد و در بعضی احوال که بپوشد و از این است
 ناله بپوشد که بپوشد و در بعضی احوال که بپوشد و از این است
 و اسباب معتبر در این ذرات و احوال است که از این است
 بپوشد و ناله و در بعضی احوال که بپوشد و از این است
 و احوال است که بپوشد و از این است و احوال است که بپوشد
 از دست نبوده باشد و قبل از آنکه از دست نبوده باشد و دست
 است که از دست نبوده باشد و دست است که از دست نبوده باشد
 جل و در بعضی احوال که بپوشد و از این است و احوال است که بپوشد
 احاطه نمود و دست و در بعضی احوال که بپوشد و از این است
 باشد و در بعضی احوال که بپوشد و از این است و احوال است که بپوشد
 راست باشد از آن و بعد از آن جانب راست لغافه از جانب چپ
 دست و در بعضی احوال که بپوشد و از این است و احوال است که بپوشد
 که در بعضی احوال که بپوشد و از این است و احوال است که بپوشد

۱۰۰

و مستحق قوت حق گفتن و عذاب و مجازات کنند و گفتن از اهل بیت
خلاف آنچه باشد مستحق عواقب شود که در کتب فارسی و کتب اربعه
و اهل بیت و غیره و عاقبت خوش و غم از حد حق و ارباب و ارباب
است و مستحق کثرت بخشش و نام و حسن و عیبه اسلام و نبوت و
علا گفته اند مستحق کثرت و پیمانی که از این پیران و پند و اندرز
مکه و کربلا و مدینه و کثرت و مستحق در وقت کشتن و کشتن
که در این کتب و کتب ما پیش از ادب و اهل بیت و عیبه از ان شرع و حکم
در کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
و موضع جبهه و بی بی و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
خاور و اندک و اندک و اندک و اندک و اندک و اندک و اندک
ویر و شب و دشت و اگر کوفال یا این کتب و کتب و کتب و کتب
دست و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
لحوظ است و غیر از آنکه کافور و خط کافور نام خود از آن است و مثلاً
چند و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
که به مثقال بوده باشد و غیر از این آنکه سیر و کتب و کتب و کتب
موافق و خط و کتب و رسول صلی الله علیه و آله و کتب و کتب و کتب
صفتی بوده باشد و غیر از آنکه کافور و کتب و کتب و کتب و کتب
و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
و ارباب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

25

[illegible]

الحمد لله

[illegible]

10

[illegible]

۱۰۰

الأسير من جنودهم وضايعا اليك ان تأسرهم ولعليك منك ضياعا و
اسير اليهم من رحمتك ما قبل اليه وسدقم وقرش من فضلكم
انك على شكل كفن قدير ولباب مغيب بكم ايند جانواندا الهيم
احمر بكم وجبل وقلعة وارض وسفينة وامن وعتة وكنز
الهيون وشمات ما تبسجوا لعن رحمة من مولا الكواخنة
بين كان نولا وجر وابت ديك مستجاب كنز ديفي يون حكمة
طل اعزديت الشوق على اعوذ بيت الناس قل مولاه اسد واپا الكرخ
ديكر اسفندي بهوانديون انا اولدا والفت عشيد وازنضيت
رسول صلى الله عليه واله المستوفات كهركو ديفرستان موشان
بلكو دوسون قل مولاه اسد باز دمقري بهواندو ايشان دكان
انفردان بيشد اسد دكان باير وواب بالديوي وابت ديكو
ابا الكرخ بخواندو ايشان ديك اهل توكند شعلالي فيدكش
ملك خلق نندك اسفندي كند بدي اوار ورافك ودرخس ونيغيبه
وحيه نيازب تير مستجاب است ودر الساديت مغيب وازدنا است
كهركو زامصدي وازد شوكه مغيب شختر رسال صلى الله عليه
والعزالي ايك شعبه من مصيبتها است ودر اخبار ريشار واورد شاه
است كهركو ديوقت مصيبت دست بران خود نند ثواب است طهي
شود نابل شيون ورفنا كد واولا مونا مصيبتها وانا كلا ديكو
وذكر حديث مغيب نقول است كهركو ما غفر نند اوزر ووصي كند

[illegible][illegible]

از این حکم که در این دیوار و اگر از دیوار تاب آسان عمل شود و نه مشهور است که
سکه معدن را در دیوار و حیطه است که در این دیوار و نه مشهور است که
ضباب در آن یک گنج **جمله** فصل دوم در بیان است از این دیوار و نه مشهور است که
وزارتها را جمع کنند و این دیوار و نه مشهور است که
مبایا شد و در این دیوار و نه مشهور است که
انتقال اعتبار کرد و در این دیوار و نه مشهور است که
است بهرین می کنند و اگر در این دیوار و نه مشهور است که
کنند و در این دیوار و نه مشهور است که
تاب است و است که در این دیوار و نه مشهور است که
روز و شب در این دیوار و نه مشهور است که
شیخ که در این دیوار و نه مشهور است که
و اما از این دیوار و نه مشهور است که
که ظلم کنند و در این دیوار و نه مشهور است که
و قابل است که در این دیوار و نه مشهور است که
حدیث صحیح و در این دیوار و نه مشهور است که
از این دیوار و نه مشهور است که
خمس باید که در این دیوار و نه مشهور است که
و نصر اینان و در این دیوار و نه مشهور است که
از این دیوار و نه مشهور است که

36

[illegible]

بر ایشان باشد و از این سبب از آنکه در میان ایشان بود و در آن وقت
معیط ظاهر می شود که در زمان حضور و اقامت علیهم السلام جمیع عمرانیان
آنحضرت را می بیند و آنحضرت خدمت خود را بر می دارد و در خدمت جلال
سازد و می نماید و آنکه که می گویند و هر یک بقدر کفایت ایشان است
یک سال می نماید و آنکه در آن زمان در میان خود می نمایند و اگر کسی
نباشد که می تواند خدمت خود را بر می دارد و آنکه در آن زمان در میان
بوده اند و در آن زمان در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
اشیاء می بیند که در میان ایشان است و در میان خود می نمایند
آنحضرت دیگر عمرانیان که در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
و می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
بنیاد است و در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
دیگر می بیند که در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
کند و این را می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
بنیاد است و در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
این حضرت را می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
از حضرت صاحب الامر علیهم السلام را می بیند و آنکه در آن زمان
که در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
غیبت می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
عمری را می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان

حضرت را می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
عمری را می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
بنیاد است و در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
دیگر می بیند که در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
کند و این را می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
بنیاد است و در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
این حضرت را می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
از حضرت صاحب الامر علیهم السلام را می بیند و آنکه در آن زمان
که در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
غیبت می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان
عمری را می بیند و آنکه در میان خود می نمایند و آنکه در آن زمان

کردن بنا بر قول بعضی مبدعین برین اوست و رسول و ائمه مدعی
بنا بر قول بعضی دیگر و برین علماء ادیب بنا بر قول بعضی دیگر
این امور را جعل اوردند و علماء و مستملین دانند که بنا بر باید و اگر بعضی
اینها را عاود و بعضی ایشان را طاعت و اگر از بعضی نهی و بایست که نشان نماند و اگر
مستملین دانند که نشان خلاف است و اصولی که نشان است و اگر نشان
بجای آن باشد که نشان و ملک بنده از آن کردین با دو نامی در حق و حق کفر
با محضت مسکین طعام دادند و بعضی نیز طلب قابل شده اند
بعضی اگر قدری باشد به بنده از آن کردین تا مقدم است و الا دو نام
روغن و اگر از این نیز جایز باشد محضت مسکین طعام و بهر حال
اولا احوط بنا بر اصول است و اگر افطار مجزوم کرده باشد مانند بنده
و بعضی نیز بنا بر اصول است و از آن روز تا اول و الله بعضی از علماء قابل شده
اند که هر یک که نشان بر او واجب میشود و بعضی نشان افطار و بهر حال
والا اصول است **و** اگر کسی مدعی قضا و روغن نام و نشان باشد از نظر
افطار کند و شهوات است که نشان واجب است و بعضی محضت مسکین
و اشهر و احوط اینست که نشان دو مسکین طعام دادند و اگر عاجز شود
سه روز و روز مسکین و بعضی نیز بنا بر اینند و بهر حال و بعضی نشان
قسم و بعضی نشان افطار و نام و نشان میباشد **و** نشان که نشان از ظهار
است که کسی باین خود بگوید است علی کظهره اثب بعضی نیز برین می مانند
پشت نهادن و یا ساه بر ساه بر ساه علی لاشه اگر اینرا بگوید مذکور

کردن بنا بر بعضی باشد و در آن ظهار با اوجاع نکرد و در حضور دو شاهد
بگوید اگر خواهم که خراج کند باید که نشان را بدست و اگر بدین نشان
خراج کند دو نشان بر او واجب میشود بنا بر شهر و نشان بگوید اگر
کردن است و اگر عاجز شود و نامها بر این وزن داشتن و اگر محضت مسکین
را طعام کردین **و** اگر نشان با دست بعضی نیز بخورد که دو شاهد از آن بخورد
هر دو شاهد باید و بعضی نکند و زن او نیز باید که شریعت و دو شاهد حکم کند
که از او طلاق بگوید یا طلاق کند و اگر انحصار و طلاق باید باید که نشان بخورد
و نشان بر این نشان است که بعضی از این مذکور میباشد و الله اعلم
و نشان که نشان خراج است و نمیشناسد بلکه بخورد یا بنده یا بنده نشان
بر کردن فعلی که در کتب رجحان نداشته باشد یا اگر در فعلی که رجحان
رجحان نداشته باشد و نشان نشان است یا بنده نشان یا نشان است که بگوید
از آن کند یا دو مسکین را جامه میبوشاند یا دو مسکین طعام و اگر از نظر
عاجز باشد سه روز یا بیرون بدارد **و** نشان که نشان خراج است و نشان
یا آنکه بگوید کند فعل امری که در حج باشد یا از امری که در حج باشد و نشان
نماز که نشان بر این میبوشد که نشان نشان است که نشان محضت و بعضی گفته اند
مانند که نشان افطار و نام و نشان بگوید از آن کردین با دو نام و روز
کردین یا است مسکین طعام دادین و بعضی گفته اند که اگر در فعلی
روغن داشته باشد که نشان یا نشان افطار و نام و نشان است و اگر
تسلیق بفرمودن و نشان داشته باشد که نشان یا نشان است و بعضی و بعضی

که هر کس که بگوید لا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ یعنی تو را یار و یارِ دانا و دانا
 نادر و سبب باد با بد که چیزی نیست و کسی که بگوید نه یعنی نه دارم و نه
 بدیدم که آن اشیاء که بگوید لا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ و خلافت در این معنی و قسم
 مشایخ این خود با بچان تو را بچای بدیدم بعضی خرام دانسته اند و اشهر که
 واسطه ترکست **اما** احکام که از آن مذکور است و در چند فصل بیان
 میشود **اول** هرگاه بیند با بد از ذکر در کفناش قتل میباشد که آن بیند
 مؤمن باشد و در نایق که از آن خلافت و واسطه غایت این است
 و در کفناش قتل واسطه آنست که بالغ باشد و در غیر آن مرتکب و بالغ
 و نابالغ مجزئ است و با بد که آن کوه و صاحب خون و زمین که نباشد
 و مولی و محلی یا ویرسانند باشد که موجب عفو و یا باشد و بعضی گفته
 اند که با بد خصی لال و کفر و ولد زنا باشد و مشهور است و واسطه تو
 کست و غلام که بچند باشد و از آنست که از آدم شود و اگر علم که در ششم
 نرسد و بعضی شرط کرده اند که خبر از او برسد و بعضی شرط کرده اند که
 ظن خبیات و یا باشد **دوم** در کفناش مرتبه تا از بیند از او ذکر در حق عاجز
 نشود و روز منتقل نمیشود و هرگاه که در روز دوم باشد میباشد که در کف
 بکشد و متوالی میباشد و بگوید که متصل بکشد و بعد میباشد یعنی که اگر بکشد
 از آن بد و نعل و افطار کند نباید که از سر بکشد و با نفرین جایز است
 به چند روز یا حرام است و اول ظاهر است و ثانی واسطه است و اگر بد از
 یکجا و بیک روز و چند افطار کند از سر بکشد و اگر چند روز باشد نشاء

حق و نفاس و میوش و دیوانگی و بیاری و سفر ضروری بعد از زوال غلظت
 بنا میکند و دو تمام میکند و همچنین اگر مجبور شود در افطار روزی بنا
 بر اقوی و هرگاه که کفناش دو ماه متوالی نباشد که کفناش دهند بچند
 باشد یکجا مگر در کفناش که در کفناش **سوم** هرگاه که طعام لازم شود
 مشهور است که هرگاه که طعام بخوراند که سه مرتبه شوند و غیر اینست
 که آن خوردنی یا نان ختم کند یا نذر یا با گوشت یا سرکه و بعضی گفته
 اند که با بد بیاض است و شام هرگز و سبک بخورد و نذر افطار کند که سه مرتبه شوند
 و واسطه اینست که اگر چه ظاهر آنست که بگوید که کفناش توان نمود و اگر چه
 طعام را سبک بپوشاند و در مقدار آن خلافت بعضی گفته اند
 اند و بعضی در مدد و واسطه در مدد است و غیر اینست که آن نان خوردنی
 نیز بداند چنانچه بعضی واجب دانسته اند و در طعام دادن کوچه
 و بزرگ تفاوت نمیکند و واسطه آنست که حصه اطفال را بزرگ شرعی
 ایشان بدهد و اگر طعام خوردند ظاهر آنست که بگوید که با هم میتوانند بکشد
 و اگر در طفل و اینجا بگوید که حساب کنند واسطه است و در باب کفناش
 حصه را بیکس که نمیتواند یا دیگر آنکه مستحق یافت نشود و واسطه آنست که
 ناممکن باشد یعنی مؤمن نداند و بدیدم برایشان و بنهار برایشان بداند که
 مسکین بر او صادق باشد و مدتی چهار یکضاعت و ضاع بکین برین
 و چهارده شقال و ربع است بنا بر مشهور و چون در احادیث اختلاف است
 در چهارده ضاع و بدیدم است واسطه آنست که بجای میومدین شاه افطار

